

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 38. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 4. juni 2010

Tidspunkt: Kl. 07.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Flemming Møller (V), Erling Bonnesen (V), Birgitte Josefsen (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Jonas Dahl (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: finansminister Claus Hjort Frederiksen, indenrigs- og sundhedsminister Bertel Haarder, beskæftigelsesminister Inger Støjberg, miljøminister Karen Ellemann, klima- og energiminister Lykke Friis og socialminister Benedikte Kiær.

Udvalgsrådet blev på grund af afstemninger i salen afbrudt kl. 8.55-10.50, kl. 11.20-11.55 og kl. 12.45-14.00.

FO Punkt 1. Rådsmøde nr. 3020 (økonomi og finans) den 8. juni 2010

Punkterne 1, 3, 5a, 5b, 5d, 5e(i), 6, 7 og 9a hører under Finansministeriets ressort.

Punkterne 2, 5c og 5e(ii) hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Punkterne 4a og 4b hører under Skatteministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af finansministeren.

Finansministeren: Sagen om finansiering af finansielle kriser og afviklingsfonde forelægges Europaudvalget til forhandlingsoplæg. De andre sager er til orientering.

Sagerne vedrørende EIB's lånemandat, pension, administrativt samarbejde på momsområdet og adfærdskodeks for erhvervsbeskatning er alle blevet til A-punkter på Økofins dagorden. Jeg vil derfor ikke omtale disse punkter i oplægget, men jeg svarer naturligvis gerne på spørgsmål om sagerne efterfølgende.

Jeg henviser til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold.

1. (Evt.) EIB's eksterne lånemandat 2007-2013 – midtvejsevaluering

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0173

KOM (2010) 0174

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (06) – bilag 99 (side 425, senest behandlet i EUU 24/11-06)

EUU alm. del (06) – bilag 28 (side 20, behandlet i EUU 6/10-06)
(05) side 1688 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 30/6-06)

Finansministeren omtalte ikke dette punkt, som var blevet et A-punkt.

2. (Evt.) Ændringsforslag til forordning 479/2009 vedrørende indsamling af statistik i forbindelse med underskudsproceduren

– Vedtagelse

KOM (2010) 0053

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1095, senest behandlet i

EUU 12/5-10 under rådsmøde konkurrenceevne)

Finansministeren: EU's eksisterende rammer for statistik, herunder indberetninger vedrørende offentlige finanser, sikrer generelt statistik af høj kvalitet. Efter de gentagne problemer med Grækenlands statistik, er det imidlertid blevet klart, at rammerne ikke i tilstrækkelig grad imødegår risikoen for indrapportering af fejlagtige data. Kommissionen har derfor fremlagt et forslag, der skal forbedre Kommissionens og Eurostats muligheder for at kvalitetssikre landenes indberetninger. Økonomi- og erhvervsministeren fremlagde denne sag til Europaudvalgets orientering den 12. maj. Der har fortsat været forhandlinger om en række tekniske spørgsmål, som der nu ventes enighed om med henblik på vedtagelse af forslaget på Økofin den 8. juni.

Forslaget vil give Eurostat en række øgede beføjelser, særligt i forbindelse med de såkaldte metodebesøg, der afholdes, når der er berettiget tvivl om kvaliteten af et lands indberettede data. Eurostat får i sådanne tilfælde bl.a. mulighed for at få adgang til de underliggende data, f.eks. offentlige regnskaber. Desuden stilles der større krav til landenes dokumentation og til landenes pligt til at stille øvrig relevant information til rådighed for Kommissionen og Eurostat.

Forslaget indeholder bl.a. et sæt konkrete retningslinjer, der vejleder om, hvornår der er berettiget tvivl om et lands indberetninger. Der er også lagt op til, at nationale embedsmænd på frivillig basis skal deltage som eksperter i forbindelse med metodebesøg. Desuden skal landene redegøre for, hvordan nationale embedsmænd holdes ansvarlige for korrektheden af deres indrapportering af statistik.

Det er afgørende for det økonomiske samarbejde i EU, herunder implementeringen af stabilitets- og vækstpagten, at den europæiske statistik er af højeste kvalitet. Det er derfor vigtigt, at vi udstyrer Eurostat med tilstrækkelige muligheder for undgå statistik med fejl.

Det er sigtet, at ændringen i forordningen sikrer, at de problemer med indberetning af fejlagtige data, som det vi har set i Grækenland, kan undgås i fremtiden. Der ventes enighed om forslaget i dets nuværende form. Regeringen kan tilslutte sig forslaget.

Pia Adelsteen betegnede det som positivt, at man ville sikre, at statistikken blev korrekt, og forstod derfor godt, at man ville styrke Eurostat, selv om hun aldrig var begejstret for at give en EU-institution øgede beføjelser.

Finansministeren sagde, at man selvfølgelig godt kan sige, at det er krænkende for landene, at de skal kigges i kortene med hensyn til statistikken, men det er også krænkende for os andre, at den statistik, der kom fra Grækenland, var fup og svindel. Det er derfor, man vil tillade Eurostat at komme ind og se det underliggende materiale, hvilket finansministeren fandt meget velbegrundet.

3. Implementering af stabilitets- og vækstpagten

a) Cyperns stabilitetsprogram

- *Rådskonklusioner*
Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 13)

b) Status for finanspolitiske tiltag i andre lande

- *Generel orientering*
Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 13)
EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 58
Udvalgsmødereferater:
EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 755, senest behandlet i EUU 5/3-10)
EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 654, behandlet i EUU 12/2-10)
EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 853 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 27/2-09)

Finansministeren: På mødet skal vi behandle Cyperns opdaterede stabilitetsprogram samt behandle status for finanspolitiske tiltag i andre lande, særligt konsolideringstiltag for Portugal og Spanien.

Cypern ventes i 2010 at få et underskud på 6 pct. af BNP. Cypern planlægger i sit program at konsolidere sine offentlige finanser og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP i 2013, særligt via tiltag på indtægtssiden. Rådsudtalelsen vedrørende programmet ventes at anbefale, at Cypern tager initiativ til at forbedre konsolideringen på udgiftssiden samt benytter enhver mulighed for at styrke den finanspolitiske konsolidering.

I lyset af det store underskud har Kommissionen iværksat underskudsproceduren, og Cypern vil derfor snarest få en henstilling om at gennemføre strukturelle budgetforbedringer og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for en given frist.

Vi kan principielt støtte Rådets udtalelse vedrørende Cyperns stabilitetsprogram, idet det bemærkes, at Danmark ikke har stemmeret i sager, der vedrører implementering af stabilitets- og vækstpagten, når det gælder pagtens gennemførelse over for eurolande.

På forrige Økofin den 18. maj præsenterede Spanien og Portugal nogle nye finanspolitiske tiltag for 2010 og 2011. Kommissionen har foretaget en foreløbig vurdering af landenes nye konsolideringstiltag.

Spaniens mål er nu et underskud på 9,3 pct. af BNP i 2010 og 6,0 pct. af BNP i 2011, dvs. henholdsvis 0,5 og 1,5 procentenheder bedre end målene i stabilitetsprogrammet. De nye budgetmål vil ifølge Kommissionen kræve, at Spanien gennemfører yderligere tiltag – udover de for nyligt annoncerede tiltag – der giver en marginal ekstra stramning i 2010 og en stramning på ca. 1 ¼ pct. af BNP i 2011.

38. Europaudvalgsmøde 4/6-10

Portugals nye budgetmål om underskud på 7,3 pct. af BNP i 2010 og 4,6 pct. af BNP i 2011, dvs. henholdsvis 1 og 2 procentenheder bedre end målene i stabilitetsprogrammet, vurderes tilsvarende at kræve yderligere tiltag på $\frac{1}{4}$ pct. af BNP i 2010 og $1\frac{1}{2}$ pct. af BNP i 2011.

Kommissionen ventes snarest at fremlægge en statusrapport om Grækenlands finanspolitiske tiltag i overensstemmelse med landets pålæg. Sagen ventes at blive behandlet på et kommende møde.

4. Skat

a) (Evt.) Administrativt samarbejde på momsområdet

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0427

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2009) 0427 – bilag 2 (grundnotat af 29/10-09)

b) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

– *Rådskonklusioner/Vedtagelse af fremskridtsrapport*

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 365, senest behandlet i EUU 27/11-09, punktet blev ikke omtalt)

EUU alm. del (08) – bilag 138 (side 448, behandlet i EUU 28/11-08)

Finansministeren nævnte ikke disse punkter, som var blevet A-punkter.

5. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2010

a) Overordnede økonomisk-politiske retningslinjer

– *Rapport til Det Europæiske Råd*

KOM (2010) 0193

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 25)

KOM (2010) 0193 – bilag 1 (grundnotat af 5/5-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1059, senest behandlet i

EUU 12/5-10)

Finansministeren: Som jeg orienterede udvalget om forud for Økofin den 18. maj, har Kommissionen fremlagt et udkast til nye integrerede retningslinjer. Retningslinjerne hænger tæt sammen med den endelige udformning af Europa 2020- strategien, og de ventes først fastlagt endeligt på mødet i Det Europæiske Råd den 17.-18. juni.

De ti integrerede retningslinjer er formelt opdelt i to dele. Dels seks overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Dels fire retningslinjer for beskæftigelsespolitikken. Kun de overordnede retningslinjer er på Økofins dagsorden, mens beskæftigelsesretningslinjerne behandles på mødet i EPSCO dagen før Økofin.

De overordnede retningslinjer understreger bl.a. behovet for holdbarhed af de offentlige finanser samt arbejdet med at adressere og reducere makroøkonomiske ubalancer.

De overordnede retningslinjer indeholder desuden retningslinjer knyttet til to af de fem områder, hvor der ventes at blive fastlagt overordnede EU-målsætninger i Europa 2020 strategien. Det gælder målet for forskning og udvikling samt klima- og energimålene.

Regeringen lægger vægt på, at retningslinjerne bidrager til vækst, beskæftigelse og finanspolitisk holdbarhed og understøtter en effektiv og målrettet Europa 2020-strategi. Regeringen støtter generelt forslaget til de overordnede retningslinjer, som dog vil skulle tilpasses endeligt i lyset af den endelige formulering af Europa 2020 strategien og de konkrete EU-målsætninger.

b) EU-2020

– *Rådskonklusioner*

KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2010) 2020 – bilag 1 (grundnotat af 17/3-10)

KOM (2010) 2020 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 2020 – svar på spørgsmål 2

EU-note (09) – E 16 (notat om fremtidens EU af 4/12-09)

EU-note (09) – E 26 (notat af 8/3-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 406 (side 1006, referat af samråd med samråd med udenrigsministeren 7/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 755, behandlet i EUU 5/3-10)

Finansministeren: Det Europæiske Råd ventes på mødet den 17.-18. juni at vedtage Europa 2020 strategien som afløser for Lissabonstrategien. Det Europæiske Råd ventes bl.a. at fastlægge den endelige formulering af de fem overordnede EU-målsætninger vedrørende beskæftigelse, klima, forskning/udvikling, uddannelse og social inklusion.

Europa 2020-strategien skal bidrage til at øge vækst og beskæftigelse i det kommende årti ved at indfase strukturreformer, samtidig med at de ekstraordinære krisetiltag fases ud, og finanspolitikken konsolideres. Strategien er en væsentlig del af løsningen på EU-landenes langsigtede udfordringer i form af aldring, globalisering, klimaforandringer og lignende.

Økofin ventes at vedtage konklusioner som bidrag til Det Europæiske Råds drøftelse af Europa 2020. Konklusionerne ventes at understrege behovet for, at strategiens fem overordnede målsætninger er i overensstemmelse med vækst, beskæftigelse og behovet for finanspolitisk konsolidering, herunder at arbejdet med social inklusion inkluderer arbejdsmarkedsdimensionen.

Konklusionerne ventes at notere sig fremskridtene i Kommissionens dialog med EU-landene om at fastsætte ambitiøse og realistiske nationale mål inden for rammerne af Europa 2020-strategien. De hidtidige drøftelser mellem Kommissionen og de enkelte lande tyder på, at der generelt er overensstemmelse mellem de foreløbige nationale mål og EU-målsætningerne.

De nationale mål vil under alle omstændigheder blive fastlagt af de enkelte lande med fuld respekt for at sikre nationalt ejerskab og i overensstemmelse med landenes finanspolitiske udfordringer.

Konklusionerne refererer desuden til forslaget til de nye integrerede retningslinjer, som skal udgøre en mere målrettet basis for vurderinger af landenes økonomiske politik og reformprogrammer.

Økofin ventes at støtte, at overvågningen bør være mere effektiv, men vil afvente mere konkrete forslag fra Kommissionen og fra den taskforce under Det Europæiske Råds formand, der arbejder med spørgsmålet.

Konklusionerne om Europa 2020 ventes ledsaget af en rapport, der udpeger de væsentligste flaskehalse for den langsigtede vækst i de enkelte lande, som landene ligeledes bør tage i betragtning i udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer.

For Danmarks vedkommende peger rapporten på udfordringer, som allerede er i regeringens fokus. Det gælder om at øge beskæftigelsen og produktiviteten, at sikre en stabil og velfungerende finansiel sektor, at øge "value for money" på uddannelsesområdet og at øge konkurrencepresset, særligt i f.eks. servicesektoren. Disse områder ventes derfor også at indgå i det nationale reformprogram.

Regeringen kan støtte de forventede budskaber i konklusionerne.

c) Status vedrørende styrkelsen af finansiel regulering

– Rapport til Det Europæiske Råd

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (sammenfatning side 37)

Finansministeren: Økofin ventes på det kommende møde at vedtage en statusrapport om styrket finansiel regulering som bidrag til Det Europæiske Råd.

Rapporten ventes at gøre status for det igangværende arbejde med at styrke den finansielle regulering, herunder bl.a. status for:

- Finansielle exitstrategier.
- Styrket finansielt tilsyn.
- Rammer for krisehåndtering.
- Markedsinfrastrukturer, herunder initiativer vedrørende derivater og kreditratingbureauer.
- Øvrige områder, herunder kapitalkrav samt regulering af kapital- og hedgefonde.

Der er alene tale om en statusrapport, og der ventes derfor ikke substantielle drøftelser af de konkrete initiativer.

Økofin vedtog den 18. maj 2010 konklusioner vedrørende exitstrategier for de finansielle støtteordninger, dvs. statsgarantier til banker m.v.

Konklusionerne understøtter en gradvis udfasning af støtteordningerne og støtter konkret en ændring af vilkårene for statslige bankgarantier udstedt efter den 30. juni 2010 i form af øgede præmier og skærpede betingelser, således at konkurrencen ikke forvrides mellem på den ene side "sunde" banker og på den anden side banker, der fortsat er afhængige af statslige garantier.

Rapporten ventes også at gøre status for arbejdet med en ny EU-struktur for styrket finansielt tilsyn, der etablerer et nyt, overordnet råd – European Systemic Risk Board, ESRB – der skal overvåge den systemiske risiko på de finansielle markeder i EU, samt tre nye EU-tilsynsmyndigheder inden for henholdsvis banker, værdipapirer og forsikring/pension.

Forslaget behandles nu i Europa-Parlamentet, og formandskabet sigter efter at afslutte arbejdet i midten af 2010, så de nye myndigheder kan påbegynde deres arbejde fra starten af næste år.

Arbejdet med finansiel krisehåndtering skrider frem i to hovedspor. Dels et spor, der beskæftiger sig med bedre koordinering og etablering af samarbejdsaftaler mellem tilsynsmyndigheder, centralbanker og finansministerier i de enkelte lande. Dels foregår arbejdet ad et spor, der fokuserer på lovgivningsmæssige ændringer, herunder at give tilsynsmyndighederne tilstrækkelige værktøjer til at opdage og gribe ind over for institutioner, inden de kommer i vanskeligheder. Et mere langsigtet arbejde vedrører harmonisering af rammerne for afvikling af insolvente grænseoverskridende banker.

Med hensyn til markedsinfrastrukturer ventes Kommissionen snart at spille ud med et forslag, der skal øge gennemsigtigheden og sikkerheden i handel med derivater – dvs. optioner, futures, swaps osv. – knyttet til aktier, obligationer og andre aktiver.

Kommissionens kommende lovgivningsforslag herom skal øge tilskyndelsen til at lade mest mulig handel og clearing ske centralt via børser og såkaldte centrale modparter, som desuden vil blive underlagt styrket regulering for at understøtte systemets robusthed.

Kommissionen overvejer også behovet for yderligere initiativer særligt målrettet de såkaldte "credit default swaps" knyttet til statsgældsmarkedet. Eventuelle yderligere initiativer skulle sigte mod at øge gennemsigtighed og sikkerhed i dette markedssegment.

Statusrapporten ventes også at nævne arbejdet med at styrke regulering af kreditratingbureauer. Der er i EU allerede vedtaget en forordning herom, som vil træde i kraft i slutningen af 2010. Kommissionen har imidlertid netop fremsat forslag til revision af forordningen med henblik på at sikre mere transparens i kreditratingen, at stramme krav til ratingbureauerne vedrørende forebyggelse af interessekonflikter samt at overdrage tilsynet med kreditratingbureauerne til den nye EU-tilsynsmyndighed for værdipapirer og markeder – forkortet ESMA.

For så vidt angår de øvrige områder af styrket finansiel regulering nævner statusrapporten bl.a. arbejdet med at styrke kapitalkrav bl.a. med henblik på at mindske procyklikalitet, forbedre risikovurderinger og mindske tilskyndelsen til overdreven risikotagning.

Endeligt nævnes AIFM-direktivet om regulering af kapital- og hedgefondforvaltere, der skal øge gennemsigtighed og tilsyn med området, som før har været uden fælles regulering. Der var politisk enighed om forslaget på Økofinmødet i maj, og direktivet behandles nu i Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter generelt styrket finansiel regulering, der kan bidrage til at understøtte finansiel stabilitet og velfungerende finansielle markeder, og regeringen kan støtte Økofinrapporten.

Lone Dybkjær spurgte, hvordan forslaget ligger i forhold til det danske indspil vedrørende kapital- og hedgefonde.

Finansministeren sagde, at det, man har vedtaget, i vidt omfang følger det danske indspil, specielt når det handler om virksomhedsoverdragelse. Vi kan følge vore egne regler i Danmark.

d) (Evt.) Rapport om finanspolitiske exitstrategier

– *Rapport til Det Europæiske Råd*

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (sammenfatning side 40)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 91 (side 187, senest behandlet i EUU 6/11-09)

Finansministeren: På mødet forventer vi at vedtage en rapport, der gør status over implementeringen af finanspolitiske exitstrategier. Hovedkonklusionerne og budskaberne i rapporten er følgende:

På nuværende tidspunkt har 20 lande fået henstillinger om at gennemføre strukturelle budgetforbedringer og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden en given frist. Henstillingerne afspejler principperne for exitstrategier, som Økofin vedtog i oktober 2009, herunder at alle lande som hovedregel skal starte konsolideringen senest i 2011 og mange lande før. Flere lande, bl.a. Danmark, vil snart få henstillinger.

EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer viser, at landene med henstillinger generelt planlægger at efterleve disse og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for deres respektive frister. Det bemærkes dog i rapporten, at den strukturelle tilpasning i nogle tilfælde vil skulle øges for at efterleve henstillingerne.

Rapporten understreger, at det er vigtigt, at alle lande implementerer deres henstillinger strengt og fuldt ud. Særligt bør budgetmålene for 2010 og 2011 opnås, og yderligere revisioner af budgetmålene bør overvejes i lande med høje finanspolitiske og makrofinansielle risici samt utilstrækkelig vægt på tidlig konsolidering. Det fremhæves endvidere, at alle lande bør implementere yderligere tiltag i det omfang, det er nødvendigt for at opnå budgetmålene.

Rapporten bemærker, at nogle lande allerede har accelereret og fremrykket deres konsolidering for at demonstrere, at deres forpligtelse til konsolidering over for bl.a. de finansielle markeder er troværdig, og andre lande med særligt store risici bør også overveje flere tiltag.

Det bemærkes, at efterlevelse af henstillingerne og sidenhen de mellemfristede mål vil bidrage til at opnå offentlige underskud, som er forenelige med stabilisering og efterfølgende fald i den offentlige gæld i EU-landene. Det er bl.a. nødvendigt for at sikre, at den offentlige gæld ikke sætter det økonomiske opsving over styr.

Rapporten fremhæver endvidere, at konsolideringens succes bl.a. afhænger af det politiske "commitment" og sammensætningen af de finanspolitiske tiltag.

Rapporten konstaterer, at landenes budgetstrategier muligvis ikke er tilstrækkelige til at stabilisere gældskvoterne inden 2020 i et flertal af EU-landene. En række lande har således betydelige holdbarhedsudfordringer. Det er derfor vigtigt, at EU-landene bestræber sig på at opnå deres mellemfristede mål inden for rimelige frister.

Rapporten gør desuden status over de reformer, som EU-landene har annonceret og implementeret som led i exitstrategierne. Det fremgår, at kun få lande har annonceret større reformer, der styrker holdbarheden, og der er derfor behov for tiltag på dette område i en række lande. Samtidig opfordres EU-landene til at implementere strukturreformer, der styrker vækstpotentialet, og særligt lande med makroøkonomiske ubalancer og problemer med konkurrenceevnen har behov for reformer.

Endelig konstaterer rapporten, at der er behov for at styrke det økonomisk-politiske samarbejde i EU og euroområdet. Taskforcen om styrket økonomisk-politisk samarbejde skal til oktober præsentere Det Europæiske Råd for forslag, der skal bidrage til at styrke samarbejdet. Det arbejde vil jeg give en status for om lidt.

Regeringen er enig i rapportens konklusioner, herunder at alle lande, der har fået eller vil få henstillinger, bør gennemføre den nødvendige konsolidering for at efterleve deres henstillinger. Regeringen kan således støtte rapporten, som forventes forelagt Det Europæiske Råd.

Kim Mortensen lagde mærke til, at finansministeren pointerede, at Danmark stadig ikke har fået en henstilling fra EU, men man beskæftiger sig jo med, hvad der skal ske med stabilitets- og vækstpakten, og derfor spurgte Kim Mortensen, hvilke opstramninger man forventede, at der ville komme med hensyn til større åbenhed og gennemsigtighed, så vi ikke kommer i den situation, Grækenland har været i.

Pia Olsen Dyhr havde noteret sig, at man faktisk også skriver i Finansministeriets notat om dagsordenens punkt 5d i afsnittet om den danske holdning, at man har massive holdbarhedsproblemer på længere sigt, hvis man strammer for meget op. Hun kunne bare ikke få det til at stemme med, hvad man faktisk gør i Danmark. Regeringen er åbenbart lidt skizofren.

Bjarne Laustsen ville gerne bore lidt i det med, at Danmark forventes snart at få en henstilling. Han forstod, at finansministeren afviste, at Danmark selv havde bedt om at få en henstilling. Han pegede på, at der er andre veje til at nå målet, som andre partier har peget på i deres forslag til en fair løsning. Han spurgte, om regeringen har lagt ordene i munden på Kommissionen for at få den til at komme med en henstilling, der passer ind i regeringens tankegang.

Finansministeren gjorde Pia Olsen Dyhr opmærksom på, at det, der står i samlenotatet på side 43, er: "En forsinket exit i et større antal lande med behov for snarlig konsolidering kan medføre massive holdbarhedsproblemer og en alvorlig svækkelse af disse landes handlefrihed, som kan udelukke stabilisering under fremtidige lavkonjunkturer og mere permanent svække vækst og beskæftigelse." Det er altså en forsinket exit, man taler om.

Finansministeren syntes ikke, man skulle genoptage den diskussion, man havde haft i samrådet i mandags. Han opfattede noget af den som polemisk. Den har ikke noget med realiteterne at gøre, idet realiteten er, at vi er inde i

proceduren, og vi får nogle henstillinger, sandsynligvis på rådsmødet den 13. juni. Han ville slet ikke besvare Bjarne Laustsens spørgsmål, om han havde ønsket at blive pålagt noget som helst. Det, vi foretager os, er noget, vi finder er rigtigt og fornuftigt.

e) Forberedelse af G20-mødet den 26. og 27. juni 2010

(i) Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of references)

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 45)

Forberedelse af G20-topmøde 4.-5. juni 2010:

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1073, senest behandlet i EUU 12/5-10)

EUU alm. del (09) - bilag 91 (side 173, seneste behandling i EUU 6/11-09)

EUU alm. del (09) - bilag 57 (side 62, behandlet i EUU 16/10-09)

Finansministeren: Økofin ventes at drøfte Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet den 26.-27. juni i Toronto. Drøftelsen vil tage udgangspunkt i EU-landenes fælles holdning til temaerne på G20-finansministtermødet her i weekenden, som jeg forelagde for udvalget forud for Økofin den 18. maj. Jeg forventer, at Økofins oplæg til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet vil fokusere på følgende hovedtemaer i det fælles "EU Terms of Reference":

- Koordineringen i G20 af landenes finanspolitiske exitstrategier.
- Implementeringen af G20-landenes fælles ramme for stærk, balanceret og holdbar vækst.
- Reformen af den finansielle regulering, herunder drøftelse af finansielle afviklingsfonde.
- Evaluering af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder bl.a. tilstrækkeligheden af IMF's nuværende lånefaciliteter.

Fra EU's side lægges vægt på, at G20 når til enighed om principper for de finanspolitiske exitstrategier, der afspejler de betydelige og akutte finanspolitiske udfordringer, og at alle G20-lande bidrager til den fælles ramme for sikring af holdbar og balanceret vækst, herunder håndteringen af de globale ubalancer.

Derudover er det muligt, at G20 også vil drøfte reformer af IMF.

Regeringen vil kunne støtte den fælles EU-linje til G20-topmødet.

Kim Mortensen ville gerne have finansministeren til at sætte lidt mere præcise ord på, hvilke forventninger han havde til G20-mødet, idet han pegede på, at der er en global sammenhæng i økonomien.

Pia Adelsteen kom med den sproglige bemærkning, at hun ville foretrække, at man brugte danske ord i stedet for at tale om "commitment" og "task force" og "EU terms of reference".

Finansministeren svarede Kim Mortensen, at det nye på G20 er, at G20 også vil beskæftige sig med konsolideringen af de offentlige finanser.

Finansministeren havde noteret sig Pia Adelsteens ønske om, at man benyttede danske ord. Han sagde, at nogle gange forstod han heller ikke selv de engelske ord, men så fik han jo vejledning af embedsmændene. I øvrigt mente han, at der i nogle tilfælde ikke fandtes danske ord, som dækkede.

FO

(ii) Finansiering af finansielle kriser og afviklingsfonde

KOM (2010) 0254

Rådsmøde 3020- bilag 2 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1070, senest behandlet i

EUU 12/5-10)

Finansministeren: Der er i en række lande og fora overvejelser om, hvordan den finansielle sektor kan bidrage til at dække omkostninger ved finansielle kriser.

Senest har Kommissionen den 26. maj offentliggjort en meddelelse om afviklingsfonde for finansielle institutter.

Med en afviklingsfond forstås en fond, der kan anvendes til at finansiere udgifter forbundet med afvikling af f.eks. insolvente banker, og som er finansieret af sektoren selv f.eks. gennem en afgift eller skat på sektoren.

Kommissionens meddelelse er forholdsvis generel og har karakter af nogle overordnede betragtninger om, hvordan sådanne fonde kan indrettes og finansieres. Der gives eksempelvis ikke et konkret bud på en afgiftssats. Der gives heller ikke et bud på skattebasen, det vil sige beregningsgrundlaget for en sådan afgift. Meddelelsen skitserer forskellige muligheder, hvis fordele og ulemper vil skulle analyseres nærmere, f.eks. de finansielle virksomheders aktivside, passivside eller overskud og bonusudbetalinger.

Det er muligt, at der på det kommende Økofin vil være en drøftelse på baggrund af Kommissionens meddelelse med henblik på forberedelse af drøftelser på Det Europæiske Råd den 17. juni og i G20 den 26.-27. juni. Der er fortsat mange elementer, der skal drøftes og overvejes nærmere.

Punktet er lagt til forhandlingsoplæg, selv om der ikke er konkrete forslag, fordi der synes at være et vist politisk momentum i sagen. Derudover skal sagen i en dansk kontekst ses i sammenhæng med det lovforslag om kontrolleret afvikling af nødlidende pengeinstitutter efter udløbet af den generelle statsgaranti den 30. september 2010, der netop er vedtaget af et bredt flertal i Folketinget den 1. juni.

Kommissionen foreslår, at:

- Fondene finansieres før en eventuel krise.
- Fondene er separate fra det offentlige budget.
- Fondene i første omgang er nationale.

Kommissionen finder, at fondene skal kunne bidrage til afvikling af alle kreditinstitutter uafhængigt af deres betydning for finansiell stabilitet.

Kommissionen forventer at fremsætte en samlet meddelelse om kriseforebyggelse og krisehåndtering i efteråret 2010 og at fremsætte konkrete forslag i starten af 2011. Et element heri ventes at være afviklingsfonde.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er lagt op til, at forslaget om afviklingsfonde skal erstatte de initiativer, der i øvrigt drøftes vedrørende styrket finansiell regulering.

FO Regeringen er indstillet på at drøfte konstruktionen af afviklingsfonde i EU og i internationale fora. Regeringen vil deltage i de kommende drøftelser på basis af følgende principper:

- At "forureneren betaler".
- At der arbejdes mod en fælles EU-ramme for afviklingsfonde.
- At afviklingsfonde ansues som ét element i de nye rammer for finansiel stabilitet, og at samspillet med den øvrige regulering skal overvejes nøje.

Både de styrkede kapitalkrav, regnskabsstandarder, likviditetskrav mv. og afviklingsfonde sigter på at opbygge reserver, som kan anvendes i dårligere tider. De førstnævnte initiativer, herunder styrkede kapitalkrav, indebærer, at der opbygges reserver i de enkelte institutter. Dermed kan sandsynligheden for, at et institut skal under afvikling, reduceres. Afviklingsfondene vil indebære opbygning af en reserve, som ligger uden for rammerne af reguleringen af bankernes kapitalbuffer, og som skal tage hånd om de institutter, der skal afvikles, f.eks. som følge af insolvens. Initiativerne er beslægtede, og afviklingsfonde må derfor ses i nøje sammenhæng med de andre tiltag til styrket finansiel regulering.

Det danske lovforslag om håndtering af nødlidende pengeinstitutter ligger på linje med tankerne i Kommissionens meddelelse.

I Danmark har vi fundet en god model for den fremtidige håndtering af eventuelle nødlidende pengeinstitutter. I de kommende drøftelser i EU vil jeg lægge vægt på, at vi på den ene side sikrer fælles, ensartede konkurrencevilkår på tværs af landene og på den anden side sikrer fleksibilitet med hensyn til den konkrete indretning af landenes ordninger, så f.eks. den danske ordning kan rummes inden for en eventuel fælles EU-ramme.

Som nævnt er vi på et tidligt stadium, og der er ikke konkrete EU-forslag på bordet. Jeg vil vende tilbage til sagen, når det er mere klart, hvordan et konkret forslag vil se ud.

Per Clausen kunne ikke give tilslutning til regeringens forhandlingsoplæg vedrørende afviklingsfonde til de finansielle markeder, vi har nu.

Kim Mortensen betegnede det mandat, finansministeren bad om, som meget bredt, i og med at der ikke foreligger noget særlig præcist forslag til disse fonde. Han mindede om, at i sådanne tilfælde plejede ministrene at komme tilbage til Europaudvalget og forelægge eventuelle kompromisforslag, eventuelt med et nyt forhandlingsoplæg. Han spurgte, hvordan finansministeren ville sikre, at det også skete i denne sag.

Vi får godt nok at vide, at Danmark kan beholde sin bankpakke, som et flertal i Folketinget er blevet enig om, men det må ikke hindre Danmark i at argumentere for strammere EU-regler.

Kim Mortensen spurgte, hvordan man med det, der ligger her, kan sikre sig mod den systemiske risiko, som ligger i, at meget store banker, som breder sig over mange forskellige forretningsområder, ikke lige pludselig kan underminere et helt lands økonomi.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at finansministeren sagde, at fondene i første omgang skulle være nationale. Hun havde ikke noget imod, at der blev lavet nationale fonde, som blev finansieret af bankerne, men hun ville være bekymret, hvis der på et tidspunkt blev tale om EU-fonde.

Pia Olsen Dyhr bad finansministeren komme lidt ind på begrebet ex ante finansiering, idet det efter hendes opfattelse ikke kunne lade sig gøre at gennemføre bankpakken, hvis pengene skal ligge på bordet.

Hun syntes, forslaget var meget lidt konkret, hvilket gjorde det svært bare at sige "go ahead". Derfor opfordrede hun finansministeren til at forelægge noget mere konkret, når han kom tilbage til udvalget. Men på den foreliggende baggrund kunne SF godt støtte forhandlingsoplægget.

Finansministeren medgav Kim Mortensen, at det var et meget bredt mandat, han søgte. Når han forelagde et forhandlingsoplæg nu, var det fordi der var et vist momentum i sagen, og fordi vi skal indpasse den danske lovgivning i de EU-regler, der kommer. Han lovede, at så snart der foreligger konkrete forslag, ville han komme tilbage til Europaudvalget med dem.

Vi skal sikre holdbarheden i de store finansielle institutioner ved at stille kapitalkrav og krav til deres regnskabsaflæggelse.

Finansministeren svarede Pia Adelsteen, at der ikke foreligger forslag om at indføre europæiske fonde. Der er tale om at lave et system af nationale fonde.

Finansministeren sagde i anledning af Pia Olsen Dyhrs bemærkninger om ex ante finansiering, at den nyligt vedtagne danske ordning p.t. opererer med en ex post finansiering, men det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at ex post finansieringen i relation til afviklingsordningen er noget midlertidigt, og at der på sigt også kan blive tale om forhåndsindbetalinger, også kaldet ex ante. Hvis Kommissionen på sigt peger på, at der skal være tale om en større ex ante finansiering, vil den danske ordning blive ændret.

Per Clausen spurgte, om det var rigtigt forstået, at den bankpakke, man har gennemført i Danmark, ville stride mod de kommende EU-regler, så man ikke kan lave en sådan bankpakke igen.

Finansministeren erkendte, at krisen har vist, at der var en mangelfuld regulering af banksektoren – det er det, vi råder bod på nu – men han var mere optaget af, hvordan man kunne få borgerne igennem krisen på den mest skånsomme måde. Det er derfor, vi vil sikre, at gældskrisen ikke medfører, at lande kommer ud over afgrunden.

Per Clausen fastholdt sit nej til forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

6. Konvergensrapport fra ECB

- Vedtagelse af anbefaling vedrørende forslag om Estlands optagelse i euroområdet
- Forberedelse af brev til formanden for Det Europæiske Råd
KOM (2010) 0238, KOM (2010) 0239
Rådsmøde 3020 – bilag 1 (sammenfatning side 50)

Finansministeren: Kommissionen og ECB har den 12. maj 2010 fremlagt konvergensrapporter om status for opfyldelsen af konvergenskriterierne i Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Sverige. Danmark og Storbritannien, som har forbehold overfor eurosamarbejdet, er ikke vurderet i rapporterne.

Kommissionen og ECB vurderer, at Estland opfylder konvergenskriterierne for deltagelse i euroen. Kommissionen har derfor fremsat forslag om, at Estland optages i eurosamarbejdet pr. 1. januar 2011. Det forventes, at alle EU-lande er enige og derfor vil støtte Kommissionens forslag om optagelse af Estland i eurozonen. Regeringen støtter også forslaget.

Den endelige beslutning om Estlands optagelse i eurosamarbejdet ventes taget på Økofin den 13. juli 2010 efter en høring i Europa-Parlamentet og efter EU's stats- og regeringscheferes drøftelse på EU-topmødet den 17.-18. juni 2010. Lisabontraktaten indeholder den nyskabelse, at eurolandene skal vedtage en henstilling om et lands optagelse forud for den formelle vedtagelse blandt alle 27 EU-lande.

Per Clausen spurgte, om finansministeren mente, at Estlands økonomiske politik var en politik, vi skulle efterfølge. Han ville gerne have finansministeren til at antyde, hvad det ville have af konsekvenser for Estlands befolkning, at man vælger at leve op til eurokravene.

Finansministeren svarede, at tilsyneladende har Estland prioriteret, at de vil ind i euroen, og har derfor gennemført en meget stram økonomisk kur for at holde deres offentlige underskud under de 3 pct. Han tilføjede, at han også ville anbefale, at vi i Danmark bringer vort underskud ned, sådan at vi på et tidspunkt kan komme ind i euroen.

Per Clausen noterede sig, at Estland åbenbart er finansministerens økonomiske idealland.

7. Pension

- *Rådskonklusioner vedrørende pensionsrapport (Vedtagelse)*
Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 56)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt, som var blevet et A-punkt.

9. Siden sidst:

a) Styrket økonomisk-politisk samarbejde

KOM (2010) 0250

Rådsmøde 3020 – bilag 1 (samlenotat side 60)

EU-note (09) – E 37 (notat af 18/5-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1061, senest behandlet i

EUU 12/5-10)

Finansministeren: Jeg vil også sige lidt om status for arbejdet med styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU.

Som det er udvalget bekendt, præsenterede Kommissionen den 12. maj en meddelelse med en række overordnede forslag til styrket økonomisk-politisk samarbejde i EU. Jeg forelagde meddelelsen for udvalget i forbindelse med forelæggelsen af Økofin den 18. maj.

Hovedelementerne i Kommissionens meddelelse er:

- Forslag til styrket efterlevelse af stabilitets- og vækstpacten og dybere finanspolitisk koordination.
- Forslag om en bredere overvågning af udviklingen i makroøkonomien og konkurrenceevnen i euroområdet.
- Forslag om en integreret økonomisk-politisk koordination i kraft af et såkaldt "Europæisk semester".
- Udvikling af en mekanisme til krisehåndtering for eurolandene.

Meddelelsen bliver nu drøftet blandt EU-landene i den taskforce, som ledes af Det Europæiske Råds formand, og som består af finansministrene samt deltagere fra ECB og Kommissionen. Det første indledende møde i taskforcen blev afholdt den 21. maj.

Mødet viste, at der er meget bred enighed om behovet for en styrket stabilitets- og vækstpact og især en styrket implementering af pactens regler. Ingen lande fremsatte ønske om lempeligere regler.

Det er også muligt, at der kan opnås enighed om øget effektivitet og automatik i procedurerne i stabilitets- og vækstpacten og øget vægt på incitament til efterlevelse af reglerne. Der er således generel støtte til øget fokus på traktatens gældskriterium og makroøkonomiske ubalancer samt en styrkelse af pactens forebyggende elementer, særligt efterlevelse af de mellemfristede mål om strukturel balance via konsolidering i gode tider.

Der er også ret bred støtte til anvendelse af politiske og/eller økonomiske sanktioner samt en mere gradvis og tidligere anvendelse af sanktioner i stedet for som i dag, at de først er en mulighed meget sent i underskudsproceduren og bliver opfattet som en meget alvorlig sanktion.

Kommissionens tanke om et "Europæisk Semester" vil formentlig indebære, at stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer afleveres i foråret. Ideen er, at Kommissionen og Økofin skal kunne give input forud for, at landenes finanslovsforslag færdiggøres. Der vil formentlig højst kunne opnås enighed om fremlæggelse af relativt overordnede økonomisk-politiske planer i EU forud for fremlæggelsen af egentlige budgetforslag i de nationale parlamenter.

De næste møder i taskforcen finder sted i forbindelse med Økofin den 8. juni og 13. juli. Taskforcen skal fremlægge en fremskridtsrapport til Det Europæiske Råd den 17. juni og en endelig rapport til Det Europæiske Råd i oktober. Vi er på et meget tidligt stadium af drøftelserne, og der er ingen konkrete forslag endnu. Jeg vil løbende følge op på drøftelserne her i udvalget og forelægge et forhandlingsoplæg, når der er større klarhed over, hvilke justeringer af reglerne der kan tænkes gennemført.

Regeringen støtter en styrket stabilitets- og vækstpagt og en styrket implementering af pagtens regler. Pagtens regler er grundlæggende sunde, og de offentlige finanser i Europa er afgjort bedre, end de ville have været uden pagten. Hovedproblemet er imidlertid, at reglerne ikke er blevet implementeret i tilstrækkeligt omfang, så den centrale udfordring er at sikre bedre gennemførelse af reglerne på nationalt niveau og bedre håndhævelse på EU-niveau. Resultatet af arbejdet bør således især udvikle mere effektive præventive regler, der sikrer, at landene arbejder for at opnå deres mellemfristede mål om strukturel balance, især gennem bedre incitamentter til at konsolidere de offentlige finanser i gode tider. Det er også vigtigt, at reglerne sikrer øget fokus på gældsreduktion og makroøkonomiske ubalancer.

At det er en god idé at leve op til pagten, er vi selv – og Tyskland – gode eksempler på. Den finanspolitiske strategi, vi overordnet har fulgt i Danmark i mange år, er helt på linje med stabilitets- og vækstpagten og tankerne om at styrke den. Både Danmark og Tyskland sikrede balance eller overskud i de gode tider. I kraft af de gode udgangspunkter er Danmark og Tyskland de lande, der har kunnet lempede finanspolitikken mest under krisen, og begge lande har trods de store lempelser relativt moderate underskud og moderate fremadrettede konsolideringsudfordringer i forhold til andre lande.

Formanden sagde, at hun havde haft en ambition om, at man kunne afvikle så meget som muligt af mødet, inden der skulle stemmes i salen kl. 9, og derfor havde hun henstillet til ministrene og ordførerne at gøre deres indlæg så korte om overhovedet muligt, sådan at man i hvert fald kunne komme igennem forhandlingsoplæggene, inden man skulle i salen. Hun måtte indrømme, at hvis finansministerens indledende indlæg, som havde varet over en halv time, var kort, så blev det en lang dag.

Per Clausen indrømmede, at finansministerens oplæg havde været langt, men det er også alvorligt, hvad finansministeren lægger op til, nemlig at han vil gå ned i EU og støtte en økonomisk politik i Europa, som med sikkerhed vil føre til en kraftigt stigende arbejdsløshed i Europa og også i Danmark.

Han spurgte, om det virkelig er rigtigt, at efter en bankkrise og en finanskriser er det alligevel sådan, at det vigtigste for EU er at føre en politik, som er troværdig over for de finansielle markeder. I stedet for at man stiller sig selv det spørgsmål, om det ikke var mere relevant at styre de finansielle markeder.

Per Clausen spurgte, om det ikke er rigtigt, at når man skærer dramatisk ned på de offentlige budgetter, så vil det føre til en massiv stigning i arbejdsløsheden.

Han forstod, at fremover skal EU have endnu større adgang til at styre landenes økonomi med udgangspunkt i, at det vigtigste er at overholde pagtens regler, og at man først vil se på arbejdsløsheden, når man har løst alle de andre problemer.

Per Clausen forstod, at EU-landenes beskæftigelsespolitik fremover ikke drejer sig om at nedbringe arbejdsløsheden, men handler om at nedbringe den strukturelle arbejdsløshed. Derfor bad han finansministeren bekræfte, at der ikke er nogen systematisk sammenhæng mellem den strukturelle arbejdsløshed og den faktiske arbejdsløshed. Han tilføjede, at så vidt han forstod, gik regeringens genopretningsplan ud på at nedbringe den strukturelle arbejdsløshed bl.a. ved at forkorte dagpengeperioden.

Pia Adelsteen syntes, Per Clausen startede den diskussion, man havde haft i udvalget med finansministeren mandag morgen, igen.

Hun spurgte, om man var på vej til, at de enkelte landes finanslove skal tjekkes af EU, så der ikke bliver mulighed for at føre forhandlinger om dem. I givet fald ville hun gerne vide, om det kun ville komme til at gælde de lande, der var med i euroen.

Lone Dybkjær spurgte, under hvilke af dagsordenens mange punkter finansministeren ville intervenere – altså hvilke punkter han fandt vigtigst.

Hun syntes ikke, man hørte så meget om vækst og produktivitet i Europa, som skal være med til at skabe et konkurrencedygtigt Europa. Det er vel ikke bare noget, beskæftigelsesministrene skal beskæftige sig med.

Lone Dybkjær ville ikke beklage sig over, at EU ville kigge på tingene i tide, men sagde, at problemet var, at regeringen ikke selv havde kigget på tingene i tide, men bare havde sagt: "Nu går det smadder godt, og vi skriver lærebøgerne om." Regeringen undlod at gennemføre de fornødne reformer. Det er derfor, vi står i den situation, vi står i.

Hun vidste godt, at finansministeren – som han havde sagt på Europaudvalgets møde i mandags – var en praktisk mand, som bare ville forholde sig til 2011, 2012 og 2013, men syntes egentligt, det var en temmelig forfærdelig udtalelse, når det kom til stykket, for det, det handler om, er, at vi på lang sigt har orden i tingene. Hvis man i alle økonomier i Europa har samme praktiske tilgang til tingene, er der ikke noget at sige til, at det går galt. Det drejer sig ikke bare om at leve op til nogle budgetkrav på kort sigt, men om at få en holdbarhed på lang sigt. Det ligger der slet ikke i det, regeringen foretager sig.

Hun spurgte, om der i EU overhovedet ikke er nogen diskussion om det langsigtede.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at nobelpristageren Paul Krugman havde advaret imod en for kraftig reduktion af underskuddene, og at økonomikommisær Olli Rehn har sagt, at der er brug for en differentieret strategi, og at man i Tyskland og i de nordiske lande godt kan føre en mere offensiv investeringspolitik. Styrkelse af det økonomiske samarbejde giver god mening, men det kommer an på, på hvilke præmisser man snakker om det. SF kan godt støtte en differentieret strategi og at man, som Kommissionen foreslår, styrker vækstskabende udgiftsområder, herunder uddannelse, forskning, udvikling m.v.

Finansministeren sagde i sin indledning, at ingen lande ønskede lempeligere regler. Det kunne hun ikke finde noget om i samlenotatet. Hun spurgte, hvordan det harmonerer med, at England har sagt, at de ikke vil følge den henstilling, de har fået fra EU, men at de har tænkt sig at forhandle den med EU.

Der står i Kommissionens forordning fra 2005 om reform af vækst- og stabilitetspagten, at hvis et land er inde i proceduren og laver større ændringer på pensionsområdet, kan det føre en mere lempelig finanspolitik.

Pia Olsen Dyhr fandt det meget interessant, når folk fra kapitalmarkedet kalder Danmark for det nye Schweiz, hvor man kan være sikker på sine investeringer – samtidig med at vi hører fra regeringen, at det er ved at gå helt galt, og at vi er nødt til at stramme op. Det ville hun gerne høre en kommentar til fra finansministeren.

Finansministeren sagde til Per Clausen, at det er helt afgørende, at der er tillid hos de långivere, som skal finansiere landenes kæmpe underskud. Vi har set, at der ikke var den tillid til den græske regering, hvorfor renten i Grækenland kom op på 15-20 pct. Derfor har EU måttet lave en hjælpepakke for at støtte den græske økonomi, som ellers ville være kørt ud over afgrunden. Finansministeren mente, en rente på 20 pct. ville være et endnu større problem for beskæftigelsen i Grækenland, end at de skal konsolidere økonomien. Derfor mente han, det var en lidt teoretisk diskussion, Per Clausen lagde op til.

Finansministeren havde med interesse læst, at en socialdemokratisk folketingskandidat har den opfattelse, at Grækenlands problem er, at de ikke kunne låne flere penge, så de kunne sætte gang i økonomien.

Finansministeren slog i anledning af Pia Adelsteens spørgsmål fast, at traktaten er knivskarp: Det er landenes suveræne ret at fastlægge finanspolitikken. Men han syntes, krisen har vist, at vi har brug for at få lidt mere viden om hinanden, idet en krise i ét land kan brede sig til andre lande. Tanken er, at man vil fremrykke tidspunktet for de konvergensprogrammer, landene afleverer, så de skal foreligge tidligere end nu, hvor de skal afleveres om efteråret, sådan at man kan få et overblik over udfordringerne i de forskellige lande. Det er under ingen omstændigheder sådan, at der lægges op til, at Kommissionen skal gå ind og kigge på de enkelte poster i en finanslov og tage stilling til, om vi skal støtte Det Kongelige Teater eller Det Ny Teater. Anbefalingerne fra Kommissionen vil ligge på det generelle plan. Finansministeren tilføjede, at vi

jo modtager mange betragtninger om den økonomiske politik, bl.a. fra vismændene, Nationalbanken og OECD. De indgår alle i regeringens vurdering af den økonomiske politik. I lyset af, hvad vi har oplevet de sidste to år, syntes finansministeren, det kunne være en god ting, at vi får større gennemsigtighed og større viden.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær på spørgsmålet om hans prioriteringer, at han i sine indlæg på rådsmødet ville lægge vægt på fondene, så vi sikrer, at den danske ordning kan rummes inden for den europæiske regulering, og på de fremtidige regler for den økonomiske politik, som en arbejdsgruppe beskæftiger sig med.

Finansministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs bemærkninger om, at finansministeren havde sagt, han var en praktisk mand, at der er folk, der meget gerne vil diskutere, hvad der skal ske om 15-20-25 år, men han havde som finansministeren en udfordring med hensyn til, hvad der skulle ske med hensyn til konsolidering i 2011, 2012 og 2013, fordi vi vil få nogle henstillinger herom. Finansministeren tilføjede, at det er så glædeligt, at når vi løser de kortsigtede problemer, lægger vi også basis for en langsigtet løsning af de danske udfordringer. Vi skal naturligvis også diskutere langsigtede løsninger, men vi sidder rent faktisk i en gældskrise, som udgør en spærring for alt det andet, vi gerne vil. Derfor er det desværre en nødvendighed, at vi kaster os over den akutte økonomiske situation i Europa.

Han gjorde Pia Olsen Dyhr opmærksom på, at briterne har meddelt, at de den 22. juni vil fremlægge et nødbudget, som vil indeholde besparelser i meget stort omfang. Briterne har i EU-sammenhæng ikke haft andre ønsker end de andre lande.

Per Clausen pegede på, at de beslutninger, der træffes i EU, har større betydning for beskæftigelsen i Danmark end det, regeringen gør i Danmark. Han spurgte, om det ikke er rigtigt, at da VKO indgik en aftale med socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om at reducere efterlønnen, vurderede man, at det ville skabe et større arbejdsudbud og skabe større rigdom i vores samfund, men der er sket det, at beskæftigelsen er faldet. Man gik i gang med at bruge penge, man ikke havde. Han pointerede, at der empirisk ikke kan påvises nogen sammenhæng mellem den strukturelle arbejdsløshed og den almindelige, konjunkturbestemte arbejdsløshed.

Per Clausen betegnede det som besynderligt, at det efter at den finansielle sektor havde drevet de europæiske lande ud i økonomisk krise, er landenes vigtigste opgave at tilpasse sig den finansielle sektors krav.

I anledning af finansministerens svar vedrørende Grækenland bad Per Clausen finansministeren bekræfte, at den offentlige sektor i Grækenland er væsentligt mindre end den danske, og at den gennemsnitlige pensionsalder er væsentligt højere, men at problemet er, at grækerne har manglet evne og vilje til at opkræve skatter.

Per Clausen spurgte, om det ikke er rigtigt, at når man gennemfører omfattende nedskæringer af de offentlige budgetter og fører en restriktiv finanspoli-

tik, så vil det i sig selv føre til større arbejdsløshed. Har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ikke ret, når de siger, at den restriktive finanspolitik i EU-landene vil føre til 6 millioner flere arbejdsløse i EU-landene og 40.000 flere arbejdsløse i Danmark.

Lone Dybkjær erklærede sig dybt uenig med finansministeren i, at man løste de fremtidige problemer ved de kortsigtede løsninger, der gennemføres. Hun erkendte, at man havde nedbragt gælden, men havde man tænkt langsigtet i de gode tider og lavet de nødvendige reformer, så havde vi ikke siddet i den situation, vi befinder os i i dag.

Pia Olsen Dyhr ville gerne have finansministeren til at bekræfte, at England ikke ville følge Kommissionens henstilling, men ville komme med en anden plan.

Hun var sådan set enig med finansministeren i, at vi sidder i en gældskrise i Europa, men for at bekæmpe den skal man prioritere vækstskabende udgiftsområder, herunder uddannelse, forskning og udvikling. Det er præcis det modsatte af, hvad regeringen gør.

Pia Adelsteen spurgte – i modsætning til Per Clausen – om det ikke er rigtigt, at hvis man har en for stor offentlig sektor, så er man nødt til at låne penge for at aflønne de offentligt ansatte, og at det er i den private sektor, man tjener pengene. Vi skulle gerne have flere offentligt ansatte over i den private sektor, for så får vi større overskud, så vi kan dele gaver ud.

Finansministeren syntes, Per Clausen blandede den strukturelle udvikling sammen med konjunkturudviklingen. Hvis strukturarbejdsløsheden bliver lavere, bliver den faktiske arbejdsløshed også lavere.

Finansministeren pointerede, at i Danmark har vi ført en ekspansiv finanspolitik i 2009 og 2010, og at den vil virke en del ind i 2011. Vi er ved at bevæge os ind i en selvberende vækst, og derfor vil der ikke være negative nettobidrag hvad angår beskæftigelsen.

NOT Finansministeren kendte ikke nøgletallene for Grækenland, men ville oversende dem til udvalget.

Finansministeren sagde til Pia Olsen Dyhr, at England nu har meddelt, at de vil stramme yderligere op og dermed følge den generelle tendens i henstillingerne.

Han bekræftede over for Pia Adelsteen, at velstanden i vores samfund stammer fra det, der produceres i den private sektor. I de senere par år har vi oplevet, at vi har mistet 150.000 arbejdspladser i den private sektor. Opgaven bliver at sikre, at der igen skabes arbejdspladser i Danmark.

Per Clausen fastholdt, at i praksis er der ikke den sammenhæng mellem den strukturelle arbejdsløshed og den faktiske arbejdsløshed, som teorien siger.

Han forstod, at finansministeren rejste rundt og holdt foredrag om, hvordan det vil gå i Danmark, hvis vi ikke lærer af, hvad der er sket i Grækenland – uden at kende de græske tal.

Finansministeren sagde, at det altså ikke er den finansielle sektor, der har gældsat landene. Det er landene selv.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3019 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelses- og sundhedsdelen) den 7.-8. juni 2010

Punkterne 1, 3b, 3c, 4b, 5, 6 og 7 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort og blev forelagt af beskæftigelsesministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkterne 2, 3a, 3d, 4a, 8, 9 og 10 hører under Socialministeriets ressort og blev forelagt af socialministeren under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkterne 11-13 hører under Indenrigs- og sundhedsministeriet og blev forelagt af indenrigs- og sundhedsministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

Formanden bad indenrigs- og sundhedsministeren om i første omgang at koncentrere sig om forhandlingsoplægget. Derfor forelagde indenrigs- og sundhedsministeren først dagsordenens punkt 13 vedrørende forfalskede lægemidler. Man afsluttede diskussionen herom, hvorefter udvalgsmødet blev udsat på grund af afstemninger i salen. Da mødet blev genoptaget, forelagde indenrigs- og sundhedsministeren de resterende sundhedspunkter på rådsmødet.

Derefter forlagde beskæftigelsesministeren dagsordenens punkter 1, 3b, 3c, 4b, 5, 6 og 7.

Dagsordenspunkterne 2, 3a, 3d, 3e, 4a, 8, 9 og 10 blev forelagt af socialministeren under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

Indenrigs- og sundhedsministeren: Jeg ved, der er mange ting på programmet i dag, så jeg skal gøre det kort.

Jeg forelægger sundhedspunkterne på dagsordenen for rådsmødet den 8. juni. Rådskonklusionerne om social ulighed i sundhed (rådsmødets punkt 11) vil jeg ikke komme nærmere ind på, men jeg besvarer naturligvis gerne spørgsmål.

Derimod vil jeg kort orientere om status for forhandlingerne om direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelse (rådsmødets punkt 12).

Begge sager forelægger jeg til orientering.

Efter aftale med formanden forelægger jeg først de to forslag fra Kommissionens såkaldte lægemiddelpakke om henholdsvis forfalskede lægemidler og lægemiddelovervågning (rådsmødets punkt 13). Dem forelægger jeg til forhandlingsoplæg.

Beskæftigelsesministeren: Jeg skal forelægge punkterne 1, 3b og 3c, 5 og 6, som alle er til orientering.

1. Forslag til Rådets forordning om udvidelse af bestemmelserne i EF - forordning 883/2004 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet

– *Politisk enighed*

KOM (2007) 0439

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlentat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1344, senest behandlet i EUU 4/6-09)

Beskæftigelsesministeren: Der er to retsakter vedrørende social sikring til vedtagelse på rådsmødet. Den ene vedrører social sikring til tredjelandstatsborgere. Det er dagsordenens punkt 1. Onsdag var der møde i Coreper, hvor formandskabet kunne konstatere, at der var det påkrævede kvalificerede flertal i Rådet for at kunne vedtage punktet. Derfor går sagen på mandag direkte til afstemning. Danmark deltager ikke i afstemningen, da forslaget er omfattet af det retlige forbehold. (se også under dagsordenens punkt 7).

2. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering,

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 6)

KOM (2008) 0426 – bilag 4 (grundnotat af 8/9-08)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar på Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

EU-note (072) – E 48 (note af 8/7-08 om ny social dagsorden)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 387, senest behandlet i EEU)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1386, behandlet i EEU 4/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 142 (side 580, behandlet i EEU 12/12-08)

Socialministeren forelagde dette punkt under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

3. Bidrag til Det Europæiske Råd (17. juni 2010): Europa 2020 – En ny strategi for vækst og beskæftigelse. Politisk debat om:

a) EU mål for social inklusion, særligt gennem reduktion af fattigdom

– *Enighed om passende indikatorer*

KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

KOM (2010) 2020 – svar på spørgsmål 2

Socialministeren forelagde dette punkt under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

b) Forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0193, KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 45)

Blev behandlet i EUU den 18/5-10 men referat foreligger endnu ikke

c) Bidrag fra beskæftigelseskomiteen (EMCO) om Europa 2020-strategien

– *Præsentation ved formanden for EMCO*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil koncentrere mit indlæg om punkt 3 om Europa 2020-strategien og derudover henvise til samlenotatet.

Kommissionens forslag til den ny Europa 2020-strategi for vækst og beskæftigelse skal give et fælles svar på de udfordringer, vi står over for i det kommende årti. Statsministeren og udenrigsministeren har ved tidligere møder med Europaudvalget tilkendegivet, at regeringen generelt støtter forslaget til EU 2020-strategien.

På EPSCO's møde på mandag skal vi have en politisk drøftelse om nogle af strategiens elementer. Først og fremmest skal der tages beslutning om en generel indstilling vedrørende Kommissionens forslag til retningslinjer for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker.

De nye retningslinjer for beskæftigelsen er hjørnестenen i den nye beskæftigelsesstrategi og nøgleinstrumentet i indsatsen for at indfri ambitionerne for Europa 2020-strategien.

Forslaget til beskæftigelsesretningslinjer er mere fokuseret og har et mindre antal retningslinjer end i Lissabonstrategien.

Regeringen lægger vægt på, at retningslinjerne for beskæftigelsen bidrager til vækst og beskæftigelse samt finanspolitisk holdbarhed.

Konkret skal retningslinjerne være benchmark, når medlemslandene skal udarbejde deres nationale reformprogrammer, og når disse efterfølgende skal vurderes.

Regeringen støtter generelt forslaget. Retningslinjerne vil dog eventuelt skulle tilpasses i lyset af den endelige formulering af Europa 2020-strategien, herunder de fem konkrete EU-målsætninger. Regeringen arbejder for, at den endelige formulering af strategien afspejler de danske prioriteringer.

Disse danske prioriteringer er på beskæftigelsesområdet, at vi skal sikre, at der er det nødvendige udbud af arbejdskraft, og at arbejdsstyrken har de færdigheder, der kræves til at udfylde de nye jobs. For på trods af krisen må vi ikke glemme, at vi står foran et faldende arbejdsudbud.

Det indebærer satsninger inden for bekæmpelse af bl.a. ungdomsarbejdsløshed og sygefravær, en bedre integration af indvandrere og sidst men ikke mindst en fortsat forbedring af kvinders og ældres deltagelse på arbejdsmarkedet. Vi skal også sikre en mere veluddannet, innovativ, mobil og iværksættende arbejdsstyrke. Jobkvalitet og arbejdsvilkår skal også adresseres.

Jeg mener, at forslaget til beskæftigelsesretningslinjer genspejler vores prioriteter. Flexicurity står markant i forslaget. Ungeindsatsen er også på plads i retningslinjerne. Endvidere vedrører ét af de 5 hovedprioriteter i strategien en mindskelse af skolefrafaldet, og et af de 7 såkaldte flagskibsinitiativer er dedikeret unge.

Regeringen finder, at en bedre adgang til arbejdsmarkedet for de svageste er en vigtig forudsætning for en bedre social inklusion. Regeringen vil derfor arbejde for at sikre, at retningslinjen vedrørende social inklusion formuleres med udgangspunkt i beskæftigelsesformålet, og at den formuleres bredt.

Jeg forventer, at der vil kunne opnås en generel indstilling i Rådet.

Jeg vil herefter vende mig mod nogle af de andre elementer i Europa 2020-strategien, nemlig fastsættelse af nationale mål, afdækning af flaskehalse og styringsmæssige aspekter for strategien.

Regeringen støtter, at de fastlagte overordnede EU-mål støttes af nationale mål, der reflekterer den enkelte medlemsstats situation. Vi går ind for en ambitiøs strategi med ambitiøse målsætninger og mål, men målene skal også være realistiske. Det nationale ejerskab til nationale mål opnås kun, hvis målene er udtryk for de nationale ambitioner.

Regeringen overvejer for den samlede beskæftigelsesfrekvens et mål for 2020, der er konsistent med regeringens 2015-plan og konvergensprogram 2009. I givet fald vil der være tale om et mål, som ligger over EU-målet på 75 pct. for de 20-64-årige og formodentlig i størrelsesordenen 78 pct.

I lyset af at Danmarks beskæftigelsesfrekvens i udgangspunktet er høj og fortsat ligger over det samlede mål for EU i 2020, vurderes et mål i størrelsesordenen 78 pct. at være passende.

Kommissionen har også udtrykt tilfredshed med vore overvejelser på et bilateralt møde. Alle 27 medlemslande har haft et sådant møde med Kommissionen om deres overvejelser om nationale mål.

Det Europæiske Råd vil på sit møde den 17.-18. juni drøfte Kommissionens foreløbige status for landenes påtænkte nationale mål.

Regeringen overvejer som sagt fortsat og forventer, at den endelige indmelding af de nationale mål først vil finde sted i forbindelse med udarbejdelsen af det nationale reformprogram til efteråret.

Jeg vil også kort omtale en anden af Europa 2020-strategiens nyskabelser, nemlig identificeringen eller afdækningen af de såkaldte flaskehalse i økonomien. Disse kan forstås som institutionelle hindringer for opnåelse af fuld beskæftigelse.

Det Europæiske Råd besluttede, at der på baggrund af den ny EU 2020-strategi skal tages fat på at nedbryde flaskehalse både på nationalt plan og på EU-plan.

Fokus vil være på at identificere flaskehalse på mellemlang og lang sigt.

Der forestår nu et større arbejde på feltet, hvor medlemslandene skal redegøre for nationale flaskehalse i forbindelse med, at de udarbejder deres nationale reformprogrammer i det kommende efterår.

Afsluttende vil jeg pege på, at der i forbindelse med Europa 2020-strategiens iværksættelse vil komme fokus på forskellige styringsmæssige aspekter.

De nye elementer i strategien betyder, at der er behov for at foretage en finjustering af samspillet mellem strategiens forskellige elementer. Helt overordnet vil Det Europæiske Råd fremover få en central placering og dermed et større ejerskab til strategien.

Kommissionen forventes at præsentere et forslag om dette i god tid, inden medlemslandene går i gang med udarbejdelsen af deres nationale reformprogrammer.

Beskæftigelseskomiteen skal overveje, hvordan man fremover vil tilrettelægge rapporteringsarbejdet og eksaminationsforløbet i forbindelse med, at landene udarbejder deres nationale reformprogrammer.

Finjusteringen skal sikre, at EPSCO fortsat kan spille sin fulde rolle i forbindelse med eksaminationen af medlemslandenes gennemførelse af deres beskæftigelsespolitik.

Socialministeren vil senere i dag komme ind på de socialpolitiske elementer i EU 2020-strategien.

Pia Adelsteen sagde, at jo mere hun sad og læste i samlenotatet, jo mere irriteret blev hun, idet hun syntes, EU ville blande sig i alt. F.eks. kan man vel godt få indsigt i EU-landenes pensionssystemer på anden vis end den her foreslåede. Det er rigtigt, at man i EU-landene har en demografisk problemstilling, men den er lidt forskellig i de forskellige lande, og de må selv finde ud af, hvordan de vil tackle den.

Kim Mortensen sagde, at en af bekymringerne med de mange flotte målsætninger i 2020-strategien er, om landene rent faktisk forpligter sig til at nå disse mål, og om landene samlet set går den vej, vi nu prøver at beskrive. Med hensyn til arbejdsmarkedspolitikken var han enig i, at en af de store udfordringer er, hvordan vi får flere unge i jobs. Bekymringen er, om landene under indtryk af den økonomiske krise gør det modsatte. Vi har mistet 160.000 jobs alene i Danmark, og vi svækker nu muligheden for efter- og videreuddannelse. Kim Mortensen henviste til, at en rapport fra Dansk Industri giver udtryk for bekymring for hele vort erhvervsuddannelsessystem, fordi der mangler praktikpladser. På denne baggrund – og på baggrund af at den danske regering arbejder den stik modsatte vej – spurgte han, hvor Danmark vil lægge snittet

på dette rådsmøde, og hvad Danmark vil spille ud med på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Lone Dybkjær nævnte, at Danske Handicaporganisationer har opfordret regeringen til at inddrage perspektiver for mennesker med handicap i de overordnede målsætninger i 2020-strategien. Derfor spurgte hun, hvad beskæftigelsesministeren vil gøre konkret på dette område, og hvordan de andre landes holdninger er.

Lone Dybkjær ville ikke tage diskussionen om fattigdomsbegrebet op ved denne lejlighed, men håbede på, at man var nået et stykke vej, når udvalget skulle give mandat den 11. juni.

Anne-Marie Meldgaard opfordrede regeringen til at komme med inspiration til en fattigdomsdefinition og ikke kun sige nej til den, Kommissionen har foreslået.

Beskæftigelsesministeren måtte indrømme, at hun var uenig med Pia Adelsteen, når det gælder EU. Hun syntes, det var rigtigt godt, at EU-landene netop på arbejdsmarkedsområdet kunne lære af hinanden, f.eks. med hensyn til pension og kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet.

Hun havde oplevet, når hun var til møde i Beskæftigelsesrådet i EU, at ministre fra de andre lande flokkedes om hende – for at diskutere den danske flexicuritymodel.

Hun sagde til Kim Mortensen, at hun ikke mente, de ændringer, der kommer til at ske i den danske beskæftigelsespolitik, bl.a. på voksen- og efteruddannelsesområdet, ville komme til at skade os. Hun mente, dagpengeændringen ville være til glæde for beskæftigelsen i Danmark og ikke var noget angreb på flexicuritymodellen. Danmark ligger stadig i toppen med hensyn til uddannelsesudgifter, og der er stadig ekstremt gode muligheder for voksen- og videreuddannelse i Danmark. Og med hensyn til dagpengeperioden ligger vi på linje med de lande, vi normalt sammenligner os med.

Beskæftigelsesministeren erklærede sig fuldstændig enig med Lone Dybkjær med hensyn til de handicappede. De handicappede er også nævnt i retningslinje 7.

Beskæftigelsesministeren sagde vedrørende fattigdomsbegrebet, at der på det sidste rådsmøde havde været temmelig store forskelle på, hvor man mente, snittet skulle lægges. Den diskussion vil fortsætte blandt stats- og regeringslederne.

Kim Mortensen gjorde opmærksom på, at den danske flexicuritymodel virker, fordi vi har et ordentligt og solidt forsikringssystem, og vi har et videreuddannelsessystem, der kan være med til at udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der passer til behovene.

Han ville gerne vide, hvad beskæftigelsesministeren ville lægge vægt på, når hun mødte op til rådsmødet.

Lone Dybkjær sagde, at det ikke var nok at være velvilligt indstillet, og spurgte, om de synspunkter, Danske Handicaporganisationer havde fremsat, er noget, regeringen har taget ad notam og arbejder for.

Pia Adelsteen erkendte, at vi kan lære af hinanden, men det kan vi også uden EU.

Anne-Marie Meldgaard bad beskæftigelsesministeren beskrive, hvordan Danmark vil agere i forhold til grønne jobs.

Beskæftigelsesministeren svarede Kim Mortensen, at hun ikke mente, den dagpengereform, der var lagt frem, var et angreb på flexicuritymodellen. Der står ikke et bestemt sted i flexicuritymodellen, at man kan have dagpenge i fire år. Flexicurity drejer sig om at få folk hurtigt ud på arbejdsmarkedet igen. Med hensyn til voksen- og efteruddannelse er det faktisk sådan, at 25 pct. af den voksne befolkning i Danmark benytter sig af voksen- og efteruddannelse på den ene eller den anden måde, mens målet i EU er 12,5 pct. De ændringer, der sker nu, betyder ikke, at vi kommer væsentligt længere ned. Vi er stadig væk langt over EU-målet.

På rådsmødet ville beskæftigelsesministeren lægge vægt på flexicuritymodellen og voksen- og efteruddannelsesindsatsen.

Beskæftigelsesministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs bemærkninger, at de handicappede er nævnt som gruppe, og det har vi støttet.

NOT Hun ville fremsende et notat om de grønne jobs, som Anne-Marie Meldgaard spurgte om.

d) Bidrag fra komiteen for social beskyttelse (SPC) om Europa 2020-strategien

- *Præsentation ved formanden for SPC*
Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

e) Kommissionens dialog med medlemsstaterne om nationale mål for beskæftigelse og social inklusion / fattigdomsreduktion

- *Information ved Kommissionen*
Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

Socialministeren forelagde disse to punkter under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

4.a Udtalelse fra SPC om ”Solidaritet i sundhed: Reduktion af ulighed i sundhed i EU”

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0567

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 54)

Socialministeren forelagde dette punkt under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

4.b EPC/SPC udtalelse om pensionsrapporten

– *Orientering*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 56)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Rådskonklusioner om bæredygtige og dækkende sociale sikringssystemer, pensionssystemer og inklusion

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 59)

Beskæftigelsesministeren: På EPSCO's dagsorden er der to sæt rådskonklusioner. Den ene handler om nødvendigheden af at sikre bæredygtige og dækkende sociale sikrings- og pensionssystemer. Den anden om vigtigheden af at sikre nye færdigheder til nye jobs. Regeringen kan støtte budskaberne i begge rådskonklusioner, og jeg vil tillade mig at henvise til samlenotatet.

6. Rådskonklusioner om nye færdigheder til nye jobs

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 62)

Beskæftigelsesministeren omtalte kort denne sag under dagsordenens punkt 5.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at man talte om bedre læring osv., men hun forstod ikke, hvorfor man brugte tid på det fra EU's side, idet der er tale om nationale anliggender.

7. Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, som Fællesskabet skal indtage i det associeringsråd, der er oprettet i henhold til Euro-Middelhavsaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og staten Israel på den anden side, vedrørende vedtagelse af bestemmelser om koordinering af de sociale sikringsordninger *

– Vedtagelse

KOM (2007) 0793

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 64)

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Beskæftigelsesministeren: Her gælder det samme som jeg nævnte for dagsordenens punkt 1. Det andet socialforsikringsforslag, punkt 7, drejer sig om forslag til Rådets afgørelse om associeringsaftaler.

Der er lagt op til, at Rådet opnår politisk enighed om en afgørelse, som skal forelægges associeringsrådet om implementering af de sociale bestemmelser i de såkaldte Euro-Middelhavsaftaler med en række tredjelande.

Der er to trin i dette forløb.

Det første trin er Rådets afgørelse om den implementering af de sociale bestemmelser, der skal lægges op i associeringsrådet. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af forslagene og er heller ikke bundet af dem som EU-medlemsland, fordi forslagene bl.a. har hjemmel i Lissabontraktatens artikel 79, stk. 2, der er omfattet af det retlige forbehold.

Det andet trin er associeringsrådets behandling og afgørelse om implementeringen af Rådets afgørelse. Associeringsrådet skal forhandle om implementeringen af associeringsaftalerne, som omfatter andre områder end social sikring.

Når det sker, vil Danmark deltage i associeringsrådet som selvstændig part. Til den tid skal vi have taget politisk stilling til, hvordan det skal håndteres i praksis, og hvordan vi som selvstændig part implementerer associeringsaftalerne. Det vil til den tid blive forelagt Folketinget.

Jeg kan oplyse, at Danmark allerede i dag har bilaterale aftaler om social sikring med både Marokko, Israel, Kroatien og Makedonien. Det betyder, at vi til en vis grad allerede har aftaler på de områder, som associeringsaftalerne lægger op.

Pia Adelsteen nævnte, at vi har associeringsaftaler med mange lande. Vi har et retligt forbehold, men hvis vi ikke havde haft dette forbehold, ville borgere fra de associerede lande så få ret til de danske sociale ydelser fra dag ét, hvis de lovligt opholder sig i Danmark?

Beskæftigelsesministeren svarede, at hvis vi ikke havde haft et dansk forbehold, så ville det betyde, at man som tredjelandsborger kunne få sin pension og familieydelse med til hjemlandet, når man rejste ud af landet. Men vi har jo et forbehold.

Pia Adelsteen betegnede det som bemærkelsesværdigt, at når vi taler om forbeholdene, er der et meget stort flertal i Folketinget, som gerne vil af med dem, men når man så kommer ind på de problemer, det ville give Danmark, så er man de første til at nævne, at det da er godt, vi har et forbehold. Hun var glad for, at vi har et forbehold, som gør, at vi ikke skal sende pensionspenge eller sociale ydelser til Makedonien og Israel.

Anne-Marie Meldgaard gjorde opmærksom på, at der allerede i dag er mulighed for at tage visse ydelser med sig til udlandet.

Beskæftigelsesministeren sagde til Pia Adelsteen, at hun ikke havde sagt, at det var godt, vi havde et forbehold, men blot konstateret, at vi havde et forbehold. Det måtte man ikke tage som udtryk for, at hun ikke gerne ville af med forbeholdene.

Pia Olsen Dyhr syntes, det gav god mening at afskaffe det danske retlige forbehold. Selv om vi har et retligt forbehold, skal Danmark interessere sig for udviklingen på området. Hun ville gerne vide, hvad en ophævelse af det retlige forbehold på arbejdsmarkedsområdet ville betyde for stat og kommuner.

Beskæftigelsesministeren mente, man kunne diskutere de spørgsmål, Pia Olsen Dyhr rejste, i Arbejdsmarkedsudvalget.

8. Rådskonklusioner om aktiv aldring

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 67)

9. Rådskonklusioner om fremme af inklusion af romaer

– *Vedtagelse*

KOM (2010) 0133

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 69)

10. Rådskonklusioner om den europæiske handicapstrategi

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 71)

Socialministeren forelagde disse punkter under punkt 4 på Europaudvalgets dagsorden.

11. Social ulighed i sundhed

– *Rådskonklusioner*

KOM (2009) 0567

Rådsmøde 3019 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Indenrigs- og sundhedsministeren nævnte kun kort dette punkt i sin indledning.

12. Forslag til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse

– *Politisk enighed*

KOM (2008) 0414

Rådsmøde 3019 – bilag 3 (samlenotat side 4)

KOM (2008) 0414 – bilag 3 (grundnotat af 6/10-09)

KOM (2008) 0414 – bilag 2 (henvendelse og høringssvar af 19/8-08 fra Foreningen af Danske Patienter)

KOM (2008) 0414 – bilag 4 (henvendelse af 27/11-08 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – bilag 5 (resumé af suppl. høringssvar af 17/12-08 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – bilag 7 (henvendelse af 17/4-09 fra Danske Regioner)

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 3

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 4

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 5

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 6

KOM (2008) 0414 – supplerende svar på spørgsmål 6 (fortroligt)

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 7

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 8

KOM (2008) 0414 – svar på spørgsmål 9

EU-note (08) – E 17 (notat af 4/12-08 om patientrettigheder)

EU-note (08) – E 16 (notat af 2/12-08 om patientrettigheder)

EU-note (072) – E 48 (notat af 8/7-08 om patientrettigheder)

EU-note (06) – E 69 (notat af 3/7-07 om social sikring)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 389, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 89 (side 143, behandlet i EUU 28/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 47 (side 1700 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 2/10-09)

Indenrigs- og sundhedsministeren: Hovedemnet for rådsmødet i næste uge vil være direktivforslaget om grænseoverskridende sundhedsydelse. På rådsmødet i december lykkedes det ikke at samle et kvalificeret flertal. Der foreligger nu et nyt kompromisforslag, og sagen er igen sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på politisk enighed.

Vi regner med, at det vil lykkes det spanske formandskab at opnå enighed om forslaget.

Set fra et dansk synspunkt adskiller det foreliggende forslag sig ikke afgørende fra det forslag, som var på bordet i december sidste år.

Ligesom det tidligere kompromisforslag vil det foreliggende kompromisforslag betyde ændringer for danske patienter på to punkter:

1. Der bliver mulighed for at få tilskud til medicin købt i et andet EU-land og til medicin købt i Danmark på baggrund af en recept udstedt i udlandet – forudsat at medicinen er tilskudsberettiget efter de danske regler.
2. Danske gruppe 1-sikrede borgere vil fremover kunne få tilskud til almen lægehjælp i andre EU-lande – og en henvisning fra en udenlandsk alment praktiserende læge til en praktiserende speciallæge vil kunne bruges i Danmark såvel som i udlandet.

Herudover lægges der op til at etablere en særlig ordning for betaling af udgifter til sundhedsydelse til pensionister bosat i visse EU-lande. Det drejer sig om de lande, som efter forordning 883/04 benytter afregning af årlige gennemsnitsudgifter. P.t. er det 9 EU-lande. Danmark hører ikke til blandt disse 9 lande.

I dag er det bopælslandet, som betaler, når en pensionist bosat i et af disse lande henvises til behandling i et andet EU-land, f.eks. i sit hjemland. Det kan f.eks. dreje sig om en dansk pensionist på Solkysten i Malaga. Kompromisforslaget indebærer, at det vil være hjemlandet, som skal afholde udgiften, hvis en pensionist rejser hjem for at modtage behandling. Hvis man foretager det valg, at man vil behandles i Danmark, er det altså Danmark, som betaler. Men kun for ydelser, som efter bopælslandets regler ikke er underlagt krav om forhåndsgodkendelse, det vil typisk sige behandling uden for sygehus. Der er altså en begrænsning. Det er kun i de tilfælde, hvor der ikke er krav om forhåndsgodkendelse, man kan rejse hjem og få hjemlandet til at betale.

Danmark er allerede i dag – efter forordning 883/04 – forpligtet til at dække alle udgifter til sundhedsydelser til danske pensionister, som bor i andre EU-lande. Det gælder såvel behandling i det land, hvor de bor, som hvis de får "behovsbestemt sygehjælp" under ophold i andre EU-lande, f.eks. når de er på besøg i Danmark. Derfor – og det er det beroligende – forventer vi ikke, at den nye bestemmelse i praksis vil være relevant for særligt mange danske pensionister, fordi de har de muligheder, de har for at få behandling i Danmark. De får altså ikke en ny ret. De har den i forvejen. Derfor får forslaget ikke den store betydning i Danmark. Men jeg skal jo redegøre for, hvad det er for regler, der gives generelt i unionen.

De øvrige nye elementer i det spanske formandskabs forslag vedrører især direktivets hjemmel, spørgsmålet om private leverandører – som også var til debat i efteråret – og forslagens bestemmelser om samarbejde på it-området.

Generelt om de spanske ændringsforslag må jeg konstatere, at det ikke er ændringer, som vi fra dansk side har bedt om. Omvendt har det stået klart efter rådsmødet i december, at der skulle ændringer til for at samle et flertal. Og det er bestemt min vurdering, at det foreliggende kompromisforslag samlet set er et fornuftigt forhandlingsresultat, som vi fra dansk side kan tilslutte os.

Dette var ordene. Den vigtigste ændring er den, jeg lige beskrev. Den vil bare ikke få betydning for danske pensionister.

Pia Adelsteen spurgte, om der er andre steder end på sygehusene, hvor der skal være tale om forhåndsgodkendelse. Hun tænkte f.eks. på eksperimentelle behandlinger. Der skal jo være en sikring af, at man ikke kan prøve hvad som helst.

Europa-Parlamentet har lavet et ændringsforslag om, at medlemsstaterne kun under særlige omstændigheder kan stille krav om forhåndsgodkendelse, men samtidig er der i kompromisforslaget mulighed for at stille krav om forhåndsgodkendelse. Hvad er gældende?

Hun nævnte, at Danske Handicaporganisationer rejser spørgsmålet om betaling af ledsager ved behandlinger i udlandet.

Hvis patienterne selv i første omgang skal betale for behandling i udlandet, deler det så ikke folk op i et A-hold og et B-hold?

Hvis man er blevet fejlbehandlet i et andet land, og det kræver efterbehandling, hvilke regler kommer så til at gælde?

Jonas Dahl sagde, at sådan som han læste kompromisforslaget, får man nu mulighed for at benytte en alment praktiserende læge i udlandet, som kan henvise til et specialist i Danmark eller i udlandet. Hvordan hænger det sammen med de andre dele af forslaget? Hvis man f.eks. bliver henvist fra en læge i udlandet til en behandling i udlandet, som endnu ikke er godkendt i Danmark, skal Danmark så alligevel betale? Han tilføjede, at spørgsmålet er specielt interessant i forbindelse med kræftbehandling. Samme problemstilling gælder i øvrigt for andre undersøgelser.

Apotekerforeningen peger i sit høringssvar på, at der kan være problemer i forbindelse med substitutionsordningen, hvis der bliver mulighed for at købe medicin i udlandet. Han bad indenrigs- og sundhedsministeren kommentere dette.

Lone Dybkjær pegede på, at der havde været et langt forhandlingsforløb, og det gav udvalget det problem, at det er svært at overskue, hvad forslaget i den nu foreliggende form betyder i forhold til de gældende danske regler.

Hun spurgte, hvorfor det kun er gruppe 1 patienter, som kan gå til en praktiserende læge i udlandet.

Hun forstod ikke det, indenrigs- og sundhedsministeren sagde om de 9 lande, men hun forstod, at det ikke vedkom Danmark.

Indenrigs- og sundhedsministeren siger, at vi nu skal betale for udlandsdanskere, hvis de kommer her til landet og vil behandles, men det gør vi allerede i dag. Eller er der alligevel en lille forskel?

Hun bad om, at man på et tidspunkt for et resumé af, hvad reglerne om forhåndsgodkendelse indebærer.

Indenrigs- og sundhedsministeren svarede Pia Adelsteen, at medlemsstaterne kan stille krav om forhåndsgodkendelse til behandling, som kræver planlægning. Det er behandling, som kræver mindst en overnatning eller kræver brug af højt specialiseret og omkostningstung medicinsk infrastruktur og udstyr, eller som indebærer en særlig sundhedsrisiko for patienten eller for befolkningen. Det fremgår af forslaget, at medlemslandene kan afslå at give forhåndsgodkendelse, hvis den pågældende behandling kan ydes rettidigt i hjemlandet. Indenrigs- og sundhedsministeren forklarede, at det indebar, at hvis man tog på ferie, og der skete én noget, men man kunne godt vente med behandling, til man kom hjem, så kunne landet afslå at give forhåndsgodkendelse. Det syntes han var ganske rimeligt.

Om patienterne kan risikere selv at komme til at lægge ud i første omgang, er det overladt til medlemsstaterne selv at tage stilling til. Det skyldes, at der er forskellig praksis i de forskellige lande med hensyn til, om der er penge mellem patient og læge. Det samme gælder udgifter til transport. Indenrigs- og sundhedsministeren mente egentlig, det var meget godt, at reglerne ikke gjorde det umuligt for nogle lande at have en anden model.

Hvis man bliver fejlbehandlet i udlandet, vil man naturligvis kunne modtage efterbehandling i Danmark på samme måde som hvis fejlbehandlingen var foregået i Danmark. Direktivet giver ikke ret til nye ydelser, når det gælder efterbehandling.

Direktivet ændrer ikke på de danske regler om substitution, sagde indenrigs- og sundhedsministeren til Jonas Dahl. Der er ikke taget stilling til, hvordan man skal håndtere det, hvis der udleveres et dyrere præparat i udlandet. Men der er selvfølgelig kun tilskud til medicin, som er omfattet af de danske regler.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde i anledning af Lone Dybkjærs spørgsmål om, hvad forslaget indebar af ændringer i forhold til det, der gælder i dag, at direktivet giver ændringer på to punkter. Det vil fremover være muligt at få tilskud til medicin, man har købt i udlandet, og til medicin, som man har fået recept på i udlandet, men køber i Danmark. De danske gruppe 1 sikrede vil kunne få tilskud til almen lægehjælp i andre medlemsstater, og hvis de får en henvisning til en speciallæge i udlandet eller i Danmark, kan de også få tilskud hertil. Gruppe 2 sikrede har mulighed for at få tilskud til alment praktiserende læge, som søges i udlandet. Forslaget indebærer ikke nogen risiko for negative konsekvenser for det danske sundhedsvæsen.

NOT Han mente, det ville være en god idé – og måske fremme mulighederne for at opnå bred enighed i udvalget – at man lavede et nyt papir, som forklarer, hvad forslaget i den nu foreliggende form indebærer.

På sygehusområdet sker der ikke nogen nævneværdige ændringer for danske patienter. Det skal nemlig ses i forhold til de muligheder, de allerede i dag har for at modtage sygehusbehandling i andre lande, hvis de f.eks. brækker et ben på en skibakke i Alperne.

Jonas Dahl var med på, at efterbehandling kan foregå i hjemlandet, men hvordan er det med erstatnings- og klageansvar? Folketinget har netop i går

vedtaget det nye patientombud, som den nye styrelse skal hedde. Der lægges op til, at patienterne kan klage både over forløbet og over selve fejlbehandlingen, men hvis man får en fejlbehandling i udlandet, berettiger det så til, at man kan klage til patientombudet i det danske system?

Og hvorledes vil man stille sig til erstatningsspørgsmålet, hvis en dansk statsborger er blevet fejlbehandlet i udlandet?

Lone Dybkjær forstod, at der med hensyn til almen lægebehandling var forskel på gruppe 1 og gruppe 2 sikrede, så nu kommer der måske en forskel, som er større, end den er i dag, hvor der ikke er stor forskel i praksis i Danmark. Hvis en gruppe 1 patient søger en læge i udlandet og bliver henvist til en specialist i udlandet, så er der tilskud, men gælder det, uanset om vi anerkender den behandling?

Pia Adelsteen spurgte, om vi har gjort os nogle tanker om, hvad vi vil gøre i Danmark med hensyn til forhåndsbetaling fra patienterne.

Hun forstod, at man kun kunne få tilskud til medicin, hvis det var en anerkendt receptmedicin i Danmark.

Indenrigs- og sundhedsministeren svarede Jonas Dahl på spørgsmålet om klage- og erstatningsmulighederne, at ifølge direktivforslaget skal patienten bruge det klage- og erstatningssystem, som gælder i det land, hvor behandlingen finder sted. Hvis en dansker vælger at blive behandlet i Tyskland, skal han altså bruge det tyske klage- og erstatningssystem, hvis noget går galt. Direktivet lægger op til, at landene skal sikre, at der er et klage- og erstatningssystem, som også kan benyttes af patienter fra andre EU-lande, men det er op til det enkelte EU-land at beslutte, hvordan klage- og erstatningssystemet skal udformes. Danske patienter vil selvfølgelig være dækket af patientforsikringen, hvis de er henvist til behandling i udlandet via det offentlige sundhedssystem. Indenrigs- og sundhedsministeren tilføjede, at der altså ikke er noget i direktivet, som pludselig giver kræftpatienter ret til at lade sig behandle på dr. Vogels klinik i Frankfurt.

Man kan som noget nyt klage over forløbet i Danmark. Det var det, Folketinget vedtog i går. Men direktivet giver ikke nogen anvisninger til medlemslandene på, hvorvidt man skal kunne det i hele Europa.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde til Pia Adelsteen, at problemet med forhåndsbetaling er, at vi ikke kan styre, hvordan de har indrettet systemerne i hele Europa.

Jonas Dahl var med på, at der ikke står noget om forløbsklager i direktivet, men han syntes, det var en interessant problemstilling, og bad om, at man også kommer ind på den i det lovede notat.

Lone Dybkjær beskæftigede sig med den situation, at en dansk gruppe 1 patient fra den praktiserende læge i udlandet bliver henvist til en speciallægebehandling, og spurgte, om det kan ske uafhængigt af, om vi anerkender en sådan behandling i Danmark.

NOT **Indenrigs- og sundhedsministeren** lovede Jonas Dahl at medtage det rejste problem i det notat, der bliver fremsendt.

Han svarede Lone Dybkjær, at der ikke er noget i direktivet, som gør, at Danmark skal anerkende en behandling, som vi ikke før skulle anerkende. Vi betaler for det, som er anerkendt i Danmark.

Lone Dybkjær bad om, at man eventuelt skriftligt giver nogle eksempler på, hvad der kan udløse tilskud, og hvad der ikke kan udløse tilskud, når en dansker rejser til Tyskland til en alment praktiserende læge, som henviser til en speciallæge i Tyskland.

Indenrigs- og sundhedsministeren svarede, at patienten vil kunne få tilskud, hvis han havde kunnet få tilskud til behandlingen i Danmark. Der gælder det samme.

Lone Dybkjær nævnte, at der jo er en masse punkter på dagsordenen på det kommende rådsmøde, f.eks. et punkt vedrørende salt og et punkt vedrørende social ulighed i sundhed. Hun spurgte, om der var andre punkter end de to, indenrigs- og sundhedsministeren havde nævnt, som han fandt interessante. Hun fornemmede, at indenrigs- og sundhedsministeren i almindelighed var lidt skeptisk ved reguleringer, som ikke har en eller anden betydning for fællesskabet, eller som tilfører os ny værdi.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde, at han ville foretrække, at man stillede skriftlige spørgsmål om de emner, som interesserede udvalget. Så skulle han nok svare på dem. Når det lige præcis gælder saltindtagelse, er det fødevareministerens område, selv om indenrigs- og sundhedsministeren indrømmede, at det også har relevans for sundheden.

FO 13. Lægemedelpakken

a) Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår forhindring af, at lægemidler, som er forfalskede med hensyn til identitet, historie eller oprindelse, kommer ind i den lovlige forsyningskæde

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2008) 0668

Rådsmøde 3019 – bilag 3 (samlenotat side 33)

KOM (2008) 0668 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

Rådsmøde 2980 – bilag 5 (henvendelse af 24/11-09 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 391, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1393, behandlet i EUU 4/6-09)

b) Forslag til forordning om ændring af forordning nr. 726/2004 for så vidt angår overvågning af humanmedicinske lægemidler

KOM (2008) 0664 og

Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF for så vidt angår lægemiddelovervågning

KOM (2008) 0665

– *Tidlig forelæggelse*

Rådsmøde 3019 – bilag 3 (samlenotat side 43)

KOM (2008) 0664 – bilag 2 (grundnotat af 6/5-09)

Rådsmøde 2980 – bilag 5 (henvendelse af 24/11-09 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 392, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1393, behandlet i EUU 4/6-09)

Indenrigs- og sundhedsministeren: Om lægemiddelpakken, som Kommissionen fremlagde i december 2008, kan jeg oplyse, at den omfatter forslag til ny lovgivning på 3 felter: Styrket lægemiddelovervågning, bedre forebyggelse af forfalskede lægemidler og adgang til at informere offentligheden om receptpligtige lægemidler.

Hidtil har der kun været forhandlet ganske kortvarigt om informationsforslaget, da ingen medlemsstater kan lide det i den foreliggende form. Til gengæld er man, når det gælder forhandlingerne om forslagene om lægemiddelovervåg-

ning og forfalskede lægemidler, nu nået så langt, at jeg i dag kan forelægge dem til forhandlingsoplæg.

Formandskabet stiller mod en aftale med Parlamentet i førstebehandlingen, og forslagene ventes derfor kun forelagt som orientingssager på det kommende rådsmøde den 8. juni.

FO Regeringen forventer, at vi fra dansk side kan tilslutte os begge forslag, når de bliver klar til politisk stillingtagen i Rådet – muligvis allerede inden der stemmes i Parlamentets plenarforsamling den 7. juli.

Efter regeringens vurdering vil den foreslåede styrkelse af samarbejdet om lægemiddelovervågning inden for EU kunne bidrage til større lægemiddelsikkerhed i EU.

Forslaget indebærer blandt andet, at overvågningen i højere grad målrettes risikoen ved de enkelte lægemiddelgrupper. Der oprettes et videnskabeligt overvågningsudvalg under lægemiddelagenturet til at rådgive de besluttende organer i Lægemiddelagenturet og Kommissionen om lægemiddelsikkerhed. Adgangen til information om bivirkninger styrkes ved oprettelse af en fælles, offentligt tilgængelig webportal i lægemiddelagenturet.

Lægemiddelsikkerheden vil blive forbedret med en ny regulering af forfalskede lægemidler. Heldigvis har vi endnu ikke konstateret forfalskninger i den legale distributionskæde for lægemidler herhjemme, men det har man altså i flere andre EU-lande. Derfor må vi i fællesskab søge at imødegå denne risiko.

Forslaget indeholder væsentlige initiativer til en styrket indsats mod forfalskninger, f.eks. skærpede regler for inspektion, underretningspligt ved mistanke om forfalskede lægemidler og sikkerhedskrav til selve produkterne.

Under forhandlingerne har Danmark – ligesom de andre medlemsstater – lagt vægt på, at de sundhedsmæssige fordele ved fælles regulering fastsættes ved en afvejning i forhold til de administrative og økonomiske byrder for samtlige aktører på området. Altså på den ene side sundheden, på den anden side bøvl.

Når forhandlingerne er afsluttet, vil regeringen tage stilling til finansieringen af de eventuelle merudgifter. En nærliggende mulighed vil være gebyrfinansiering, men det vil vi tage stilling til, når vi har fuldt overblik over opgavens omfang.

Om status i forhandlingerne om overvågningsforslaget kan jeg kort oplyse, at der i Rådet er enighed om, at alle medlemslande skal have mulighed for at udpege et medlem og en suppleant til det nye overvågningsudvalg under lægemiddelagenturet.

Fra dansk side lægger vi vægt på denne repræsentation af alle lande, for at de nationale lægemiddelmyndigheder på tæt hold kan følge et lægemiddels sikkerhedsprofil. Vi forventer, at kravet imødekommes i den endelige kompromistekst.

Der er bred enighed om reglerne vedrørende EU-bivirkningsdatabasen. Der er bl.a. tilslutning til, at databasen først skal anvendes efter en overgangsperiode, hvor man har efterprøvet dens funktionsduelighed.

Der synes også at være flertal for et forslag til en ny definition af, hvad lægemiddelbivirkning er. Fra dansk side havde vi foretrukket at bibeholde den eksisterende definition, som alene omfatter produktfejl. Vi kan dog også acceptere den nye definition, idet vi forudsætter, at det ved selve indberetningen bliver muligt at adskille bivirkninger ved lægemidlet og bivirkninger ved forkert eller overdreven brug af lægemidlet. Af hensyn til den fremtidige forebyggelse af fejl er det vigtigt at holde de to former for fejl adskilt. Lægemidlet kan være farligt i sig selv. Men det kan også være, at hvis man bruger det forkert, kan det være farligt, selv om det i sig selv ikke er farligt.

Reglerne for de sikkerhedsundersøgelser, der skal gennemføres under markedsføringen, er også på plads. Regeringen er tilfreds med, at de etiske komiteer ikke berøres af disse regler. Hermed er der fortsat lagt op til en national beslutning om, hvorvidt sikkerhedsundersøgelserne skal godkendes af nationale videnskabsetiske komiteer. Der røres altså ikke ved det danske system for videnskabsetiske komiteer.

I forhandlingerne om forslaget om forfalskede lægemidler er der ligeledes enighed om flere centrale elementer. Der er bl.a. enighed om definitioner for forfalskede lægemidler og for, hvilke aktører i forsyningskæden, der skal gælde forpligtelser for. Endvidere har man afgrænset den nye regulering i forhold til fællesskabslovgivningen om intellektuelle ejendomsrettigheder.

Et meget væsentligt element i forslaget er spørgsmålet om sikkerhedsordninger på selve lægemiddelpakningen. Her er der bred tilslutning til, at sikkerhedsforanstaltningerne skal omfatte både receptpligtige og ikke-receptpligtige lægemidler, men dog kun lægemidler udvalgt ud fra en konkret risikovurdering. Vi vil lægge vægt på, at nye krav til den ydre emballage ikke udelukker muligheden for parallelimport af lægemidler.

Med hensyn til de resterende udeståender er det regeringens forventning, at der i de fortsatte forhandlinger kan opnås løsninger, som Danmark kan tilslutte sig. I modsat fald vil jeg naturligvis forelægge disse sager for udvalget igen.

Afslutningsvis skal jeg – som lovet i forbindelse med min forelæggelse den 23. april – orientere udvalget om, at Europa-Parlamentet den 19. maj har stemt for det samlede kompromis om direktivforslaget vedrørende kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer. Direktivet kan nu vedtages endeligt på et kommende rådsmøde – formentlig i juni måned, men ikke nødvendigvis på det kommende sundhedsrådsmøde.

Det var mine bemærkninger. Det går i den rigtige retning, og det kan i hvert fald ikke skade.

Per Clausen fandt det ikke helt betryggende, at indenrigs- og sundhedsministeren sagde, at direktivet ikke direkte ville skade. Han spurgte, om regerin-

gen ville godkende et direktiv, som medfører mere EU-bureaukrati, for at løse et problem, der slet ikke findes i Danmark. Var det ikke bedre, om man indførte en passende regulering i de lande, hvor der er problemer?

Indenrigs- og sundhedsministeren siger, at direktivet ikke vil forhindre parallelimport, men vil det ikke påvirke prisen på lægemidler i opadgående retning?

Endelig spurgte Per Clausen, om det ikke vil medføre øgede offentlige udgifter, når man skal etablere et helt unødvendigt bureaukrati.

Birgitte Josefsen pegede på, at i dag kan forbrugerne købe lægemidler over internettet – også forfalskede lægemidler – og spurgte derfor, hvilke overvejelser man har gjort sig om at indføre EU-regler om internetsalg.

Pia Adelsteen spurgte, hvordan apotekerne skal sikre sig, at det er en læge, der har skrevet under på recepten, når man anerkender recepter fra andre lande.

Jonas Dahl var med på, at forhandlingsoplægget kun drejede sig om lægemiddelovervågning og forfalskede lægemidler, og gik ud fra, at man ville vende tilbage til receptdelen på et senere tidspunkt. Han forstod, at der var nogle lande, hvor der måske var knap så god kontrol med lægemidlerne, og opfordrede indenrigs- og sundhedsministeren til at fortælle om den danske kontrol og gøre rede for, på hvilke punkter den adskilte sig fra kontrollen i andre EU-lande.

Lone Dybkjær spurgte, om indenrigs- og sundhedsministeren ville have lavet dette forslag, hvis han kun skulle tage hensyn til, hvordan det er i Danmark. Alle er modstandere af forfalskninger, men hun ville gerne have indenrigs- og sundhedsministeren til at uddybe, hvordan dette forslag modvirker forfalskninger.

Hun var interesseret i, om vi bliver klogere på lægemidlernes bivirkninger, idet hun pegede på, at alle lægemidler kan bruges forkert, og at man også kan blive syg af at spise salt, hvis man spiser for meget af det.

I anledning af de bemærkninger, indenrigs- og sundhedsministeren var kommet med om det videnskabelige overvågningsudvalg under lægemiddelagenturet, spurgte hun, om der var tale om et nyt lægemiddelagentur, eller det var det kendte i England.

Hun syntes, det var godt, at vi fik mere overvågning og information, og at reglerne kan blive lidt mere ensartede. Så kan det måske ikke blot ikke skade, men måske oven i købet gavne.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde, at forfalskede lægemidler kan være farlige, hvis de ikke indeholder det, de burde indeholde. Han nævnte, at man i de senere år har konstateret en stigning i forekomsten af forfalskede lægemidler – dog ikke i Danmark, men med den vandring, der sker over grænserne, er det vel blot et spørgsmål om tid. Kommissionen har fundet en række svage led i distributionskæden fra producent til patient, og det bør man gøre noget ved. Blandt de svage led er, at der ikke er en særlig god kontrol med de produkter, som kommer ind uden om det etablerede system. Inden-

rigs- og sundhedsministeren syntes, han hermed havde givet et godt argument for, at det er en god idé med et samarbejde på området, for vi lever jo i en åben verden. Danmark har næsten 90 millioner grænsepassager om året, og vi får faktisk temmelig ofte syge hjem fra udlandet. Danskere rejser, og vi får folk herop fra andre lande. Derfor har fælles regler også interesse for os.

Som nævnt lægger vi megen vægt på ikke at forhindre parallelimport, men der må foretages en afvejning mellem sikkerheden og hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne. Der er nogen, der slet ikke bryder sig om parallelimport, men det er ofte den bedste mulighed for at skabe konkurrence på markedet. Hvis man indskrænker parallelimporten, vil det føre til højere lægemiddelpriser og højere medicinudgifter.

Indenrigs- og sundhedsministeren sagde til Birgitte Josefsen, at Europa-Parlamentet har stillet en række forslag om regulering af internetsalg og har foreslået, at internetimportører skal have tilladelse fra en kompetent myndighed fra det land, hvori de udøver deres aktivitet. Det foreslår også indført et fællesskabslogo, så patienterne kan se, om der er tale om en myndighedsgodkendt internetimportør. Da der er tale om en meget omfattende sag, bliver den ikke løst med dette direktiv, men indenrigs- og sundhedsministeren regnede med, at Kommissionen ville få til opgave at dykke ned i sagen og udrede den.

Recepter skal være udstedt af læger, sagde indenrigs- og sundhedsministeren til Pia Adelsteen. Sådan er det vist i alle EU-lande, og hvis det ikke er det, vil det blive et krav. Der vil blive iværksat et arbejde for at sikre, at man lever op til en fælles receptstandard.

Der er tale om det eksisterende lægemiddelagentur, som ligger i London, sagde indenrigs- og sundhedsministeren til Lone Dybkjær.

Med forslaget får vi en EU-database, som giver bedre muligheder for overvågning.

Der er lagt op til, at man vil styrke kontrollen med alle led i distributionskæden, og alle lande skal efterleve kontrolreglerne. Indenrigs- og sundhedsministeren tilføjede, at han jo ikke kunne vide, hvor effektiv kontrollen ville blive fra dag ét i f.eks. Letland, men det skal ikke få os til at undlade at indføre kontrolregler.

Anerkendelse af recepter fra udlandet indebærer, at vi skal anerkende en recept, som er skrevet med græske bogstaver. Det kan måske godt give et problem for Svane Apoteket i Horsens, men hvis der kommer en stakkels syg person, skal man jo sørge for, at han får sin medicin så hurtigt som muligt. Måske kan lægelatinen hjælpe os her.

Lone Dybkjær undrede sig over det, indenrigs- og sundhedsministeren sagde om, at vi ikke havde fundet forfalskede lægemidler i Danmark. Men måske ligger der i bemærkningen, at de forfalskede lægemidler ikke er nået ud til patienterne, idet man har opdaget dem forinden.

Hun gentog sit spørgsmål, om man bliver klogere med hensyn til bivirkninger. Kommer der flere informationer om dem?

Per Clausen rejste det spørgsmål, hvad regeringen havde sagt, hvis socialdemokraterne havde stillet et beslutningsforslag i Folketinget om det samme.

Han spurgte, om indenrigs- og sundhedsministeren var fuldstændig sikker på, at forslaget ikke ville gøre parallelimport vanskeligere.

Enhedslisten kan ikke støtte, at vi indfører nogle regler, som er unødvendige, og som ikke løser nogen problemer i Danmark. Hvis det oven i købet forringer konkurrencen, er det et alvorligt problem.

Indenrigs- og sundhedsministeren svarede Lone Dybkjær, at man havde fundet forfalskede lægemidler i Danmark, men ikke i den legale distributionskæde.

Han mente, man ville blive klogere med hensyn til bivirkninger. Det er bl.a. det, lægemiddelagenturet skal sikre.

Han kunne godt se Per Clausens argument, men mente, det også set fra et dansk synspunkt ville være en fordel med fælles regler, for danskerne rejser jo meget. Skulle der være et enkelt felt, hvor forslaget er ligegyldigt for Danmark, er det jo sådan, at hvis det er vigtigt for en række andre lande, så blokerer vi ikke.

Det danske synspunkt er, at forslaget ikke bør forhindre parallelimport.

Jonas Dahl bad indenrigs- og sundhedsministeren oversende en oversigt eller et overslag over, hvad forslaget medfører økonomisk for Danmark.

NOT **Indenrigs- og sundhedsministeren** lovede dette.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3021 (miljø) den 11. juni 2010

Punkterne 1-7 hører under Miljøministeriets ressort og blev forelagt af miljøministeren.

Punkterne 8 og 9 hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af klima- og energiministeren.

Miljøministeren: Jeg skal starte med at orientere udvalget om, at til rådsmødet vil det være klima- og energiministeren, som repræsenterer regeringen, idet jeg sidder i Arktisk Råd i Grønland. Sådan er der mange opgaver i en ministers kalender. Man må håbe, det hele går op i en højere enhed.

Jeg kan henvise til samlenotater om rådsmøde for miljø den 11. juni – miljødelen – som blev sendt til udvalget henholdsvis den 27. maj og 1. juni 2010.

Der er syv punkter, som vedrører mit ressortområde. Alle punkterne forelægges til orientering.

1. Forslag om forordning om biocider

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2009) 0267

Rådsmøde 3021 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2009) 0267 – bilag 3 (revideret grundnotat af 20/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 166 (side 546, senest behandlet i EUU 11/12-09)

2. Forslag om at begrænse anvendelsen af visse farlige stoffer i elektriske og elektroniske produkter (RoHS) (omarbejdning)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0809

Rådsmøde 3021 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2008) 0809 – bilag 2 (grundnotat af 8/7-09)

KOM (2008) 0809 – bilag 3 (notat af 8/10-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 789 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 5/3-10)

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 50, behandlet i EUU 9/10-09)

3. Forslag om affald fra elektriske og elektroniske produkter (WEEE) (omarbejdning)

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0810

Rådsmøde 3021 – bilag 1 (samlenotat side 30)

KOM (2008) 0810 – bilag 2 (grundnotat af 17/2-09)

KOM (2008) 0810 – svar på spørgsmål 1 (af 11/11-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 792 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 5/3-10)

EUU alm. del (09) – bilag 56 (side 48, behandlet i EUU 9/10-09)

Miljøministeren: Jeg vil tillade mig at tage de første 3 punkter samlet, idet det spanske formandskab for både punkt 1 om biocider, punkt 2 om farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr, RoHS, og punkt 3 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr, WEEE, alene har fremlagt fremskridtsrapporter, da det ikke er lykkedes at komme så langt, at der kan opnås en politisk enighed nogen af forslagene. Forhandlingerne går på alle områderne langsomt, men dog fremad.

Jeg kan for disse 3 punkter henvise til samlenotatet.

Pia Olsen Dyhr betegnede det som pudsigt, at RoHS får sin egen mekanisme og ikke baseres på REACH.

Miljøministeren bekræftede, at vi arbejder for et selvstændigt godkendelses-system i RoHS.

4. Cartagenaprotokol

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3021 – bilag 1 (samlenotat side 47)

Miljøministeren: Formandskabet har fremlagt et udkast til rådskonklusioner, som skal sikre et fælles grundlag for medlemsstaternes deltagelse i det 5. partsmøde den 11. til 15. oktober i Nagoya i Japan.

Jeg kan støtte formandskabets udkast. Jeg er enig i, at der på det 5. partsmøde skal vedtages en tillægsprotokol om internationale regler og procedurer for ansvar og erstatning og genopretning for skade i forbindelse med grænseoverskridende overførsler af levende genetisk modificerede organismer.

Regler om ansvar og erstatning er et vigtigt element i den sikre håndtering af levende modificerede organismer, og jeg kan støtte, at der lægges op til en løsning, der er juridisk bindende.

5. Skovbeskyttelse

– Rådskonklusioner

KOM (2010) 0066

Rådsmøde 3021 – bilag 1 (samlenotat side 49)

KOM (2010) 0066 – bilag 2 (revideret grundnotat af 29/4-10)

EU-note (09) – E 34 (notat af 19/4-10)

Miljøministeren: Jeg kan støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner og er enig i behovet for en debat om mulige tiltag på EU-niveau, som kan sikre en bedre beskyttelse af skovene i lyset af klimaforandringerne

En central overvejelse er efter min mening, i hvilket omfang EU skal have kompetence på det skovpolitiske område, og jeg støtter derfor, at Kommissionen inden årets udgang – i tæt samarbejde med medlemslandene og relevante interessenter – præsenterer en opfølgingsrapport, som vurderer behovet for yderligere tiltag på EU-niveau.

Pia Olsen Dyhr sagde, at når vi skal diskutere, hvordan skovene tilpasses de kommende klimaforandringer, er det vigtigt, at vi ikke kun diskuterer biomasse. Det er mindst lige så vigtigt at sætte biodiversitet på dagsordenen. Ellers får vi kedelige skove rundt omkring.

Miljøministeren var enig med Pia Olsen Dyhr med hensyn til biodiversitet. Hun nævnte, at der i forbindelse med grønbogen i Folketingets Miljøudvalg var opstået en diskussion om, hvorvidt skove er et nationalt anliggende. Hun mente, skove i høj grad var et nationalt anliggende. Men det ville ikke forhindre hende i at sige, at biodiversitet er et EU-anliggende.

6. Vandmangel, tørke og tilpasning til klimaændringer

– Rådskonklusioner

KOM (2010) 0228

Rådsmøde 3021 – bilag 1 (samlenotat side 58)

Miljøministeren: Jeg kan generelt støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner om håndtering af vandmangel og tørke på EU-niveau.

I Danmark er der ikke problemer med vandmangel og tørke. Men jeg anerkender, at problemerne er voksende i en række sydeuropæiske lande, hvorfor der er behov for, at EU følger udviklingen og vurderer, om der er behov for nye initiativer på EU-niveau ud over vandrammedirektivet

Vandrammedirektivet fastlægger jo de overordnede rammer for vandforvaltningen og herunder både instrumenter til at skabe balance mellem vandressourcer og vandforbrug og bestemmelser om koordination af grænseoverskridende problemer.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at der i samlenotatet står, at regeringen mener generelt, at problemet med vandmangel og vandforbrug skal løses lokalt. Hun mente, der også var brug for EU-regulering på området og fælles EU-løsninger, selv om Danmark måske ikke bliver indblandet.

Lone Dybkjær pegede på, at vandmangel kan give anledning til store konflikter og kampe mellem folk – ikke i Danmark, men i andre lande.

7. Det første forberedende møde for FN's konference om bæredygtig udvikling

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3021 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Miljøministeren: Formandskabet har fremlagt et udkast til rådskonklusioner, som skal give et klart signal omkring EU's deltagelse i forberedelsesprocessen af Rio+20 bæredygtighedsmødet i 2012.

Regeringen kan støtte formandskabets udkast. Regeringen er enig i, at de to emner "Green Economy" og "Institutional Framework" er centrale for at styrke implementeringen af bæredygtig udvikling.

Vi er fortsat så tidligt i forberedelserne, at det er vanskeligt at forudsige, hvilke konkrete emner og beslutninger som måtte blive aktuelle på Rio+20 mødet. Der er således en sag, som vi forventeligt vil vende tilbage til flere gange.

Pia Olsen Dyhr havde selv deltaget i Rio 0 og Rio+10 og glædede sig til Rio+20. Et af emnerne på dagsordenen er "green economy". Her mente hun, man skulle tale om ressourceeffektivitet – ikke blot om vand, men om alle ressourcer. Hun var bange for, at emnet ikke vil blive prioriteret særligt højt af verdens ledere – særligt ikke når der er krisetider.

Lone Dybkjær havde også været med i Rio 0. Hun spurgte, om der var ved at ske internationale fremskridt, eller man blot kæmper for at fastholde de mål, man vedtog på Rio 0.

Miljøministeren bekræftede over for Pia Olsen Dyhr, at man under overskriften "green economy" lige præcis ville diskutere ressourceeffektivitet.

Hun sagde til Lone Dybkjær, at man kunne sige, at man nu diskuterer implementeringen af målene fra Rio 0.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra lette køretøjer

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2009) 0593

Rådsmøde 3021 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0593 – bilag 1 (grundnotat af 16/12-09)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 318 (side 739, senest behandlet i EUU 5/3-10)

Klima- og energiministeren: Der er to klimasager på dagsordenen til miljørådsmødet den 11. juni, som begge forelægges til orientering.

Vi har tidligere haft lejlighed til at drøfte Kommissionens forslag til en forordning om CO₂-reduktioner fra lette erhvervskøretøjer, som formandskabet har sat på dagsordenen med henblik på præsentation af formandskabets fremskridtsrapport.

Forordningen er bygget op på samme måde som den forordning, der blev vedtaget for CO₂-emissioner fra personbiler i december 2008. Det betyder, at der sættes et loft for den gennemsnitlige CO₂-udledning fra varebiler på 175 gram CO₂ pr. km.

Ordnningen indføres løbende, således at det først er fra 2016, at alle nyproducerede varebiler er omfattet af forordningen.

Forordningen indeholder også en langsigtet målsætning om, at varebilernes gennemsnitlige emissioner skal nedbringes til 135 gram CO₂ pr. km fra 2020.

Forhandlingsbilledet har ikke ændret sig meget, siden vi sidst drøftede sagen. Formandskabet har forsøgt sig med nogle kompromisforslag, men der er ingen tegn på opblødning blandt en større gruppe af lande med meget store interesser i sagen på grund af deres bilproduktion.

Fra dansk side er vi overordnet godt tilfredse med forslaget. Opgaven fra dansk side er at støtte, at vi lander på en model, der ligger så tæt op af EU-Kommissionens forslag som muligt. Vi kunne dog bl.a. godt tænke os at få undersøgt, om en hurtigere indfasning af det kortsigtede mål er mulig, da det øger sandsynligheden for at nå det langsigtede mål.

Noget tyder på, at det bliver en hård kamp og, at vi heller ikke skal forvente meget hjælp fra Europa-Parlamentet, som er ved at udfærdige sin betænkning. Her er der forlydender om, at bl.a. den langsigtede målsætning på 135 g CO₂/km fra 2020 skal svækkes, hvis det står til rapportøren.

Pia Olsen Dyhr syntes, regeringens holdning er fin, men kunne nære lidt bekymring for, om balancen i EU trækker i den forkerte retning. Hun vidste, at vi

havde opbakning fra Holland og Belgien, men spurgte, hvordan det ellers ser ud med hensyn til at skaffe opbakning.

Klima- og energiministeren svarede, at Danmark har støtte fra Irland, Sverige, Slovenien og også hos Storbritannien, Grækenland, Litauen, Letland og Finland, men der er store erhvervsinteresser involveret i nogle af de store EU-lande, så det er lidt op ad bakke. I Europa-Parlamentet er den ansvarlige rapportør ikke helt på linje med den danske holdning, Derfor havde hun i denne uge holdt et langt møde med formanden for Parlamentets miljøudvalg for at diskutere de danske synspunkter. Hun benyttede lejligheden til at opfordre partierne til at få de danske medlemmer af Europa-Parlamentet til at tage fat i sagen.

9. Klimaforandringer: Kommissionens meddelelse om konsekvensanalyse af eventuelt øgede EU mål for begrænsning af udslip af drivhusgasser frem til 2020 fra 20 pct. til 30 pct.

– Rådskonklusioner

KOM (2010) 0265

Rådsmøde 3021 – bilag 2 (sammenotat side 2)

Klima- og energiministeren: EU-Kommissionen har den 26. maj 2010 offentliggjort en meddelelse, som vurderer EU's mulighed for – og konsekvenserne af – at øge sit drivhusgas reduktionsmål til 30 pct. i 2020 i forhold til 1990. Meddelelsens baggrund og formål er at levere et analytisk grundlag for en mere velinformeret debat.

Miljørådets konklusioner fra marts 2010 bad EU-Kommissionen om – inden juni 2010 – at offentliggøre en opdateret konsekvensvurdering af, at EU øger reduktionsmålet til 30 pct.

Kommissionen skulle inden juni 2010 ifølge kvotedirektivet offentliggøre en opdateret konsekvensvurdering af kvotebelagte industriers udsathed for CO₂-lækage i lyset af resultatet af COP15.

Hvad står der så i meddelelsen?:

For det første slås det fast, at det er blevet billigere at indfri 20 pct. reduktionsmålet. Ved fremlæggelsen af klima- og energipakken i januar 2008 vurderede EU-Kommissionen, at prisen i 2020 for at indfri EU's klima- og energipakkes 20 pct. reduktion ville være ca. 70 mia. euro. I dag vurderes regningen, primært som følge af finanskrisen, at være reduceret til ca. 48 mia. euro, hvilket altså er ca. 22 mia. euro lavere, end Kommissionen forventede i 2008.

Hvad så med de 30 pct.? I klima- og energipakken havde EU-Kommissionen ikke foretaget en konsekvensvurdering af omkostningerne ved at gå til 30 pct. I meddelelsen fra sidste uge vurderes det samlet set at koste ca. 81 mia. euro i 2020 at reducere med 30 pct. Det svarer til ekstra omkostninger på 33 mia. euro ved at øge reduktionsmålet fra 20 pct. til 30 pct. Det er således ca. 11 mia. euro ud over den pris på 70 mia. euro, som Kommissionen i 2008 regnede med i forhold til indfrielse af en reduktion på 20 pct. i 2020.

På den ene side er det altså nu – ifølge Kommissionen – blevet billigere at opnå en reduktion af drivhusgasudledningen. På den anden side nævnes det også i meddelelsen, at virksomhedernes reducerede indtjening, forbrugernes lavere købekraft og reduceret adgang til at låne penge har reduceret EU's evne til at investere i kulstoffattige teknologier.

Meddelelsen nævner desuden nogle ideer til konkrete bud på initiativer, som – ifølge EU-Kommissionen – eventuelt vil kunne bidrage til indfrielse af 30 pct. målsætningen. I "værktøjskassen" indgår bl.a. muligheden for at annullere 1,4 mia. kvoter, således at disse kvoter slet ikke vil blive solgt på kvotemarkedet. En anden mulighed er at indføre en CO₂-afgift i de ikke-kvotebelagte sektorer, således som vi allerede har i Danmark.

Meddelelsen lægger ikke op til beslutning om, hvorvidt EU skal øge reduktionsmålet til 30 pct. Således skriver Kommissionen i indledningen, at formålet med meddelelsen ikke er at beslutte sig nu for at gå til 30 pct. Ifølge det konkluderende afsnit kan der ikke politisk tages stilling uden at overveje den internationale kontekst, hvor Kommissionen vurderer, at betingelserne for at øge reduktionsmålet til 30 pct. ikke er opfyldt.

Fra dansk side har vi taget positivt imod EU-Kommissionens meddelelse og finder, at den giver et godt udgangspunkt for videre analyser af EU's mulighed for at øge reduktionsmålet som led i en samlet set tilfredsstillende klimaaf tale.

På baggrund af offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse har det spanske formandskab lagt op til vedtagelse af processuelle rådskonklusioner samt politisk drøftelse.

Formandskabet har den 27. maj fremsendt et første udkast til rådskonklusioner, som understreger, at en række elementer skal diskuteres nærmere, og at rådet hurtigst muligt – og senest oktober 2010 – skal vende tilbage til diskussionen om EU's muligheder for at øge reduktionsmålet, hvorfor vi også får lejlighed til at drøfte meddelelsen nærmere.

Jeg kan tilslutte mig formandskabets konklusioner. Herunder også at tage imod Kommissionens tilbud om at udføre mere detaljerede analyser af omkostninger og fordele ved at forøge reduktionsmålet til 30 pct.

Jeg ser eksempelvis gerne, at Kommissionen kommer med mere dybdegående analyser af forskellige elementer i "værktøjskassen", herunder eksempelvis effekten af at annullere ETS kvoter eller indførelse af en CO₂-afgift i de ikke-kvotebelagte sektorer. En sådan vurdering kunne eksempelvis se nærmere på effekterne på landeniveau, hvor Kommissionens analyse indtil videre er på EU-niveau.

Men lige så vigtigt som at se nærmere på omkostninger er det at belyse de positive effekter ved at gå til 30 pct. nærmere. Det gælder for eksempel EU's mulighed for at vinde det grønne kapløb. Ingen tvivl om, at der vil være fordele i form af grønne arbejdspladser, udvikling af grøn teknologi og større uafhængighed af import af fossile brændsler. Det er nogle af de ting, jeg vil fremhæve på rådsmødet.

Hvis vi skal have held til at overbevise de mest skeptiske lande, som ønsker, at muligheden for at gå videre end 20 pct. én gang for alle skal lægges i graven, er der behov for, at både omkostninger og fordele belyses nærmere.

Meddelelsen har været drøftet på arbejdsgruppeniveau i Bruxelles i denne uge. Her har ingen lande ønsket at lægge op til en beslutning om, at EU unilateralt skal øge reduktionsmålet til 30 pct. Tværtimod, har der været opfordringer til at udskyde overhovedet at drøfte Kommissionens meddelelse til efter COP16. Jeg vil derfor på rådsmødet aktivt støtte formandskabet i, at vi skal vende tilbage til spørgsmålet til oktober.

Jeg har fået det samme indtryk fra mine samtaler i Bruxelles, nemlig at tiden ikke er moden til at træffe beslutning om at gå til 30 pct. Specielt ikke, hvis man vil kæmpe for klimaet. Det vigtigste lige nu er at holde muligheden åben for, at EU

kan gå til 30 pct. i forbindelse med en kommende international aftale. Jeg håber, vi skal vende tilbage til det spørgsmål til oktober. Hvis man forsøger at presse en beslutning igennem nu, hvor der p.t. langtfra er opbakning dertil, vil der være risiko for, at det fører den helt forkerte vej.

Pia Olsen Dyhr noterede sig, hvad klima- og energiministeren sagde om Kommissionens opfattelse af, at det er blevet billigere at gå fra 20 til 30 pct. Hun spurgte, om regeringen er enig med Kommissionen. Og om regeringen mener, det vil være i EU's egen interesse at gå efter de 30 pct., som der står i meddelelsen fra Kommissionen. Hun nævnte målet på 25-40 pct. for nedskæringer, hvis 2 graders målsætningen skal opnås, og sagde, at de industrialiserede lande skal skære ned med 40 pct., hvis det skal opnås.

Klima- og energiministeren gjorde opmærksom på, at også andre analyser viser, at et af de få lyspunkter ved den økonomiske krise er, at omkostningerne ved at reducere udledningen af drivhusgasser er faldet. Hun var enig med Kommissionen i, at det er blevet billigere. Man kan diskutere, om 33 mia. euro er mange penge eller ej – det er en subjektiv vurdering – men hvis vi skal gå op til 30 pct. må det være som led i en international aftale. Klima- og energiministeren gjorde opmærksom på, at Kommissionen også siger, at muligheden for at rejse pengene er gået den anden vej, så det er et meget balanceret billede, Kommissionen kommer frem til. Fra dansk side vil vi presse på for, at EU lægger det forhandlingskort, vi har, frem, når vi når frem til "the end game". Klima- og energiministeren tilføjede, at en række lande egentlig ønsker ideen om at gå op til 30 pct. hen hvor peberet gror. De ønsker i hvert fald at udsætte det til efter COP16.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at England har sagt 30 pct.

Hun spurgte, hvad Danmark egentlig gør for at skabe alliancepartnere. Hun vidste godt, at det på grund af krisen var vanvittigt upopulært at sige det, men i virkeligheden er det nu, man skal slå til. Hun pegede på, at det beløb, klima- og energiministeren nævnte, er beskedent i forhold til hvad EU bruger til import af energi, hvilket sidste år var 234 mia. euro. Desuden pointerede hun, at hvis vi ikke går op til 30 pct., bliver kurven stejlere, hvis vi skal nå målene for 2050.

Pia Olsen Dyhr henledte klima- og energiministerens opmærksomhed på, at finansministrene på det forrige rådsmøde sagde, at de ville arbejde for indførelse af en tobinskat, så her er en idé, hvis man har svært ved at finde finansiering. Kravet om en tobinskat er kommet fra Finland.

Pia Olsen Dyhr forstod godt opfordringen til at påvirke de danske medlemmer af Europa-Parlamentet, og nævnte, at SF har fået et medlem af Miljøudvalget, så det skal partiet nok gøre noget ved.

Klima- og energiministeren havde også læst i pressen, at den nye britiske regering gik ind for 30 pct., men det havde hun ikke fået bekræftet fra dem, der repræsenterede Storbritannien i arbejdsgruppen. Hun håbede på at blive

væsentligt klogere på selve mødet med hensyn til, hvad Storbritannien egentlig mente.

Med hensyn til, hvad Danmark skal gøre, og om vi er ved at samle alliancepartnere, sammenlignede miljø- og energiministeren situationen med et 1000 meter løb, hvor man har en "hare", som lægger sig foran for at trække løberne frem. Her er det vigtigt, at haren ikke lægger sig alt for langt frem, for så får den ikke trukket feltet op. Vi skal lægge os foran hovedfeltet, og selvfølgelig skal vi hele tiden påpege, at der er fordele ved en grøn energiplan. Den betragtning, Pia Olsen Dyhr kom med om den stejle kurve, er simpel matematik.

Klima- og energiministeren pointerede, at det er regeringens overordnede holdning, at EU skal bruge muligheden for at gå til 30 pct. som et led i at få lavet en international aftale. Derfor vil vi ikke lægge kortet på bordet nu. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at EU kun står for 12 pct. af udledningerne, så desværre kan vi ikke redde klimaet alene.

Lone Dybkjær havde hørt argumentet med, at vi ikke skulle lægge kortet på bordet nu, til ulidelighed op til klimakonferencen, men var ikke sikker på, at den strategi var rigtig, idet man jo ikke fik de resultater på klimakonferencen, som man havde håbet på.

Klima- og energiministeren sagde vedrørende timingen, at Kommissionen ikke ønsker at få en diskussion af spørgsmålet nu under krisen, da krisen vil gøre det meget vanskeligt at blive enige om de 30 pct. I de internationale forhandlinger, som foregår i øjeblikket, samler interessen sig mere om, hvad der sker med hensyn til "fast start" hjælpen, hvor vi fra EU's side har sagt, at det drejer sig om at få afløb for de penge. Det er snarere de andre lande, som ikke rykker sig.

10. Eventuelt – GMO

Lone Dybkjær nævnte, at Greenpeace har sendt en skrivelse, hvori man udtrykker bekymring for, at Kommissionen ikke vil følge op på det, som tidligere rådsmøder har bedt om med hensyn til GMO-godkendelser. Det drejer sig om Europa-Parlamentets forslag om at styrke medlemslandenes ret til at forbyde GMO-afgrøder.

Pia Olsen Dyhr nævnte, at hun i Fødevareudvalget havde stillet en række spørgsmål om GMO, bl.a. om en annullationssag, som Østrig prøvede at køre mod Kommissionen, idet Østrig ønsker at kunne forbyde GMO'er nationalt.

Miljøministeren svarede Lone Dybkjær, at hun stadig væk forventede, at Kommissionen ville fremlægge forslag om muligheden for national godkendelse af dyrkning af GMO-afgrøder.

NOT Hun var ikke bekendt med den problemstilling, Pia Olsen Dyhr nævnte, men hun ville fremsende et notat om den.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3019 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse - socialdelen) den 7.-8. juni 2010

Socialministeren: Jeg skal for udvalget forelægge punkterne 2, 3a, 3d, 4a, 8, 9 og 10. De er alle til orientering.

2. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering,

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 6)

KOM (2008) 0426 – bilag 4 (grundnotat af 8/9-08)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar på Europaudvalgets udtalelse)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2

EU-note (072) – E 48 (note af 8/7-08 om ny social dagsorden)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 387, senest behandlet i EUU)

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1386, behandlet i EUU 4/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 142 (side 580, behandlet i EUU 12/12-08)

Socialministeren: Dette dagsordenspunkt omhandler forslag til direktiv om ligebehandling mellem mennesker uden for arbejdsmarkedet uanset deres religion eller tro, handicap, alder eller seksuelle orientering.

Mine forgængere har tidligere orienteret udvalget om dette forslag – senest forud for rådsmødet den 30. november 2009.

I lighed med hvad der var tilfældet under det svenske formandskab, har der været afholdt en række møder om sagen under det spanske formandskab, og det kan konstateres, at medlemsstaterne fortsat har et stort behov for at få afdækket forslagens juridiske og administrative rækkevidde.

Der er således mangel på klarhed i teksten, f.eks. vedrørende aldersbestemmelsen, hvor der er bekymring for, om direktivet kan tilsidesætte aldersgrænser i lovgivningen, som de enkelte parlamenter har fundet rimelige og sagligt begrundede i deres lande.

Derudover er der fortsat en del uafklarede spørgsmål for så vidt angår direktivets anvendelsesområde samt bestemmelserne vedrørende handicap og gennemførelsesperioden.

Forslaget er alene på dagsordenen til fremskridtsrapport, og det er min vurdering, at den i traktatens artikel 19 krævede enstemmighed ikke kan opnås lige med det samme.

Lone Dybkjær håbede meget, Danmark var aktiv i forbindelse med ligebehandlingsdirektivet, som efter hendes opfattelse var et af de meget vigtige direktiver. Det er ikke noget, der går af sig selv, og derfor bad hun socialministeren om at skubbe i den rigtige retning – uanset at vi selv har nogle uafklarede problemer. Vi får en statusrapport, og så kan vi finde ud af, hvad der faktisk er sket, og om det går i den rigtige retning.

Socialministeren sagde, at regeringen fortsat støtter ligebehandlingsdirektivet, men hun måtte erkende, at det er rigtigt svært. Hidtil har diskussionen meget handlet om handicapområdet og tilgængelighed, specielt hvor langt man kan gå med krav til eksisterende bygninger. Man er meget fokuseret på, at reglerne skal være så klare som muligt, når man er færdige. Vi skubber på, så meget vi kan, sådan at der kommer fremdrift i forhandlingerne.

3. Bidrag til Det Europæiske Råd (17. juni 2010): Europa 2020 – En ny strategi for vækst og beskæftigelse. Politisk debat om:

a) EU mål for social inklusion, særligt gennem reduktion af fattigdom

– *Enighed om passende indikatorer*

KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

KOM (2010) 2020 – svar på spørgsmål 2

Socialministeren: Punkterne 3a og 3d hører sammen. De drejer sig om den del af 2020-strategien, der vedrører fremme af social inklusion, navnlig ved reduktion af fattigdom.

På Det Europæiske Råds møde i marts i år var der enighed om, at strategien skal indeholde et mål om at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom. Der var også enighed om, at målet må fastlægges således, at det afspejler, at fattigdom og social inklusion er komplekse problemstillinger, der ikke blot kan reduceres til lav indkomst.

Der var på den baggrund ikke opbakning til Kommissionens oprindelige forslag til et fattigdomsmål udelukkende baseret på relativ indkomst. Det blev derfor besluttet, at der skulle iværksættes et arbejde med at finde de rette indikatorer, således at Det Europæiske Råd kunne vende tilbage til spørgsmålet i juni.

Siden hen har komitéen for social beskyttelse udarbejdet et forslag til tre indikatorer, som vi skal drøfte på rådsmødet. Den ene indikator er "i risiko for fattigdom"-indikatoren, dvs. under 60 pct. af medianindkomsten svarende til Kommissionens oprindelige forslag.

De to andre vedrører dels materielle afsavn – det vil sige en måling af, hvilke basale fornødenheder man har råd til – dels mennesker, som bor i husstande, hvor ingen er i beskæftigelse.

Det er regeringens klare politik, at der skal gøres en indsats for at reducere gruppen af mennesker, som af forskellige årsager er i risiko for social eksklusion eller fattigdom. Vi er i den forbindelse meget glade for at konstatere, at det nu er anerkendt også på EU-niveau, at risiko for fattigdom og social eksklusion ikke bare kan måles med én indikator, der tager udgangspunkt i forskelle i indkomst; men at der er tale om et mangesidet fænomen, som kræver flere indikatorer.

Det har vi fra dansk side arbejdet for, og der har været stor opbakning til dette synspunkt fra mange medlemslande.

Vi er også tilfredse med, at medlemsstaterne har frihed til selv at fastsætte nationale mål på basis af de mest hensigtsmæssige indikatorer i en national sammenhæng.

Endelig er det positivt, at der lægges op til en midtvejsevaluering af EU-målsætningen og indikatorerne i 2015.

Samtidig er det vigtigt, at vi får klarhed over, hvilken persongruppe der er berørt af en reel risiko for fattigdom og social eksklusion.

Efter regeringens opfattelse bør vi søge at afgrænse persongruppen så præcist og snævert som muligt, således at størrelsen af det mål for reduktion af risiko for fattigdom, vi eventuelt bliver enige om, står i et rimeligt og fornuftigt forhold hertil.

Det vil jeg arbejde for på rådsmødet.

Til sidst vil jeg minde om, at udenrigsministeren den 11. juni vil forelægge hele 2020-strategien for udvalget med anmodning om et samlet forhandlingsoplæg.

Kim Mortensen var mere tilfreds med det første udkast, der kom fra Kommissionen, og mente, det nu var blevet udvandet. Socialdemokraterne har endnu ikke taget stilling til det nye fattigdomsbegreb og vil først gøre det, når Europaudvalget skal give mandat til udenrigsministeren den 11. juni. Man vil bruge tiden indtil da til at finde ud af, hvad det nye oplæg vil indebære.

Lone Dybkjær troede, de fleste var enige om, at der er nogle, der er mere fattige end andre, og der er nogle, der er marginaliseret. Derfor er det vigtigt, at vi finder en eller anden måde at håndtere fattigdomsproblemet på.

Pia Adelsteen erklærede sig enig med socialministeren i, at man skal se meget mere nuanceret på fattigdomsgrænsen, men kunne ikke forstå, hvorfor man ville have en fattigdomsgrænse i EU. Det må være op til nationalstaterne at kigge på, hvad man har af problemer, og hvad man kan gøre for at hjælpe de fattige.

Pia Olsen Dyhr var ikke enig med regeringen, men fandt det nødvendig med et ensartet, relativt fattigdomsbegreb. Det giver ingen mening med et fast beløb, for der er forskel på situationen i Rumænien og i Danmark. Man må se på, hvad det nye fattigdomsbegreb konkret indeholder, men det lyder, som om regeringen har trukket i den forkerte retning.

Når man har vedtaget et fattigdomsbegreb i EU, vil vi så også anvende det i Danmark til at definere fattigdom?

Flemming Møller pointerede, at et relativt fattigdomsmål ikke måler fattigdom, men indkomstspredningen. Diskussionen drejer sig primært om eksklusion. En relativ fattigdomsgrænse kan sige noget om risikoen for at være fattig, men ikke om risikoen for eksklusion. Derfor mente han, man måtte have andre parametre på banen. Han kunne forstå, at Kommissionen arbejder med dette, og spurgte, hvordan chancerne er for, at man når til enighed om et resultat.

Socialministeren pointerede, at målet i 2020-strategien ikke er at få fastsat en fattigdomsgrænse, men at bekæmpe fattigdom og eksklusion. I den forbindelse har det været centralt at finde frem til nogle indikatorer. Blandt med-

lemslandene har der været enighed om, at man ikke blot kan beskrive fattigdom ved den relative fattigdomsgrænse, Kommissionen oprindeligt foreslog. Fattigdom er flerdimensionel, og derfor skal man have flere indikatorer på banen. Nu er man nået frem til tre, som man begynder at blive nogenlunde enige om. Vi må finde nogle mål, som de enkelte lande derefter kan bruge, når de fastsætter deres nationale fattigdomsindikatorer. Hvis vi tager Danmark som eksempel og ser på de tre indikatorer og adderer dem, så lander vi på, at der er 1 million danskere, som er "fattige", og så udvander man begrebet. Vi vil gå konstruktivt ind i arbejdet med at få udarbejdet nogle fattigdomsindikatorer, som reelt beskriver, hvad det er for nogle problemer, vi har, så vi kan nå frem til de rigtige løsninger.

b) Forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0193, KOM (2010) 2020

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 45)

Blev behandlet i EUU den 18/5-10 men referat foreligger endnu ikke

c) Bidrag fra beskæftigelseskomiteen (EMCO) om Europa 2020-strategien

– *Præsentation ved formanden for EMCO*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

Disse to punkter blev forelagt af beskæftigelsesministeren under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

d) Bidrag fra komiteen for social beskyttelse (SPC) om Europa 2020-strategien

– *Præsentation ved formanden for SPC*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

e) Kommissionens dialog med medlemsstaterne om nationale mål for beskæftigelse og social inklusion / fattigdomsreduktion

– *Information ved Kommissionen*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 42)

Socialministeren omtalte disse to punkter under dagsordenens punkt 3a.

4.a Udtalelse fra SPC om ”Solidaritet i sundhed: Reduktion af ulighed i sundhed i EU”

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0567

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 54)

Socialministeren henviste til samlenotatet.

4.b EPC/SPC udtalelse om pensionsrapporten

– *Orientering*

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 56)

Beskæftigelsesministeren forelagde dette punkt under punkt 2 på Europaudvalgets dagsorden.

8. Rådskonklusioner om aktiv aldring

– Vedtagelse

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 67)

Socialministeren: Formandskabet ønsker med udkastet at opfordre medlemslandene til at prioritere igangsættelsen af initiativer, der kan sikre aktiv aldring.

Det foreslås, at Kommissionen i samarbejde med medlemslandene udarbejder en ny handlingsplan, der skal have til formål at fremme værdighed, sundhed og livskvalitet for ældre mennesker.

Endelig opfordrer formandskabet til, at 2012 udpeges til et europæisk år for aktiv aldring.

Regeringen kan tilslutte sig disse rådskonklusioner.

9. Rådskonklusioner om fremme af inklusion af romaer

– Vedtagelse

KOM (2010) 0133

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 69)

Socialministeren: Punkt 9 er et formandskabsudkast til rådskonklusioner om fremme af inklusion af romaer.

Regeringen kan tilslutte sig konklusionerne, som påpeger vigtigheden af, at de roma-befolkninger, som lever rundt omkring i Europa, på alle områder bliver ordentlig inkluderet i samfundet, navnlig for så vidt angår adgang til uddannelse, boliger, sundhedsvæsenet, beskæftigelse, sociale ydelser, retsvæsenet samt sport og kultur.

Regeringen kan tilslutte sig disse rådskonklusioner.

10. Rådskonklusioner om den europæiske handicapstrategi

– Vedtagelse

Rådsmøde 3019 – bilag 2 (samlenotat side 71)

Socialministeren: I forslaget tilrådes Kommissionen og medlemslandene at sikre en effektiv gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

Kommissionen inviteres til at udarbejde en ny europæisk handicapstrategi, som tager afsæt i de værdier, der er indeholdt i de europæiske traktater, Europa 2020-strategien samt FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

Regeringen kan tilslutte sig udkastet til rådsresolution.